

Europeiska unionens officiella tidning

C 164

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

13 maj 2020

Innehållsförteckning

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2020/C 164/01	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.9774 – Bain Capital Investors/Neuberger Berman/Engineering Ingegneria Informatica) ⁽¹⁾	1
2020/C 164/02	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.9822 – Bridgepoint/Groupe Financière CEP) ⁽¹⁾	2
2020/C 164/03	Meddelande från kommissionen — Ändring av den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19	3

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2020/C 164/04	Eurons växelkurs — 12 maj 2020	16
2020/C 164/05	Meddelande från kommissionen — Offentliggörande av det totala antalet utsläppsrätter i omlopp 2019 med avseende på reserven för marknadsstabilitet inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem som infördes genom direktiv 2003/87/EG	17
2020/C 164/06	Meddelande från kommissionen om en handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism	21
2020/C 164/07	Administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen Genomsnittliga kostnader för vårdförmåner	34

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

V Yttranden

ÖVRIGA AKTER

Europeiska kommissionen

2020/C 164/08

Offentliggörande av det sammanfattande dokumentet med de ändringar som följer av godkännandet av en mindre ändring i enlighet med artikel 53.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 36

II

*(Meddelanden)*MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende M.9774 – Bain Capital Investors/Neuberger Berman/Engineering Ingegneria Informatica)****(Text av betydelse för EES)**

(2020/C 164/01)

Kommissionen beslutade den 30 april 2020 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32020M9774. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende M.9822 – Bridgepoint/Groupe Financière CEP)

(Text av betydelse för EES)

(2020/C 164/02)

Kommissionen beslutade den 7 maj 2020 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på franska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32020M9822. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Ändring av den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19

(2020/C 164/03)

1. INLEDNING

1. Den 19 mars 2020 antog kommissionen ett meddelande om en tillfällig ram för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19 ⁽¹⁾ (nedan kallad *den tillfälliga ramen*). Den 3 april 2020 antog kommissionen en första ändring för att påskynda forskning, testning och produktion av covid-19-relaterade produkter i avsikt att skydda arbetstillfällen och ytterligare stödja ekonomin under den rådande krisen ⁽²⁾.
2. En riktad och proportionerlig tillämpning av EU:s kontroll av statligt stöd säkerställer att nationella stödåtgärder effektivt hjälper drabbade företag under covid-19-utbrottet, samtidigt som otillbörliga snedvridningar av den inre marknaden begränsas, den inre marknads integritet bibehålls och jämlika konkurrensvillkor säkerställs. Detta kommer att bidra till kontinuiteten i näringsverksamheten under covid-19-utbrottet och ge ekonomin en stark utgångspunkt för återhämtning efter krisen, med beaktande av vikten av att genomföra den gröna och den digitala omställningen, i enlighet med EU:s lagstiftning och mål.
3. Syftet med detta meddelande är att identifiera ytterligare tillfälliga statliga stödåtgärder som kommissionen anser förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) mot bakgrund av covid-19-utbrottet.
4. För det första anser kommissionen att i övrigt bärkraftiga icke-finansiella företag som lider av en tillfällig likviditetskris på grund av covid-19-utbrottet kan komma att ställas inför långsiktiga solvensproblem. För ett stort antal av dessa företag har de nödåtgärder som införts för att kontrollera covid-19-utbrottets spridning lett till en minskning eller till och med indragning av deras produktion av varor och/eller tillhandahållande av tjänster samt till en betydande efterfrågechock. Förlusterna till följd av detta kommer att märkas genom att företagens eget kapital minskas och deras förmåga att ta upp lån från finansinstitut påverkas negativt.
5. Minskat eget kapital för företag på marknader med låg efterfrågan och leveransstörningar förvärrar riskerna för en allvarlig konjunkturnedgång som potentiellt påverkar hela EU-ekonomin under en längre period. Välriktade offentliga insatser som förser företag med eget kapital och/eller hybridkapitalinstrument skulle kunna minska risken för ett stort antal insolvenser i EU-ekonomin. Därmed skulle sådana insatser kunna bidra till att bevara kontinuiteten inom näringsverksamheten under covid-19-utbrottet och till att stödja den därpå följande ekonomiska återhämtningen.
6. Genom detta meddelande fastställs kriterier inom ramen för EU:s regler om statligt stöd, baserat på vilka medlemsstaterna kan ge offentligt stöd i form av eget kapital och/eller hybridkapitalinstrument till företag som står inför ekonomiska svårigheter på grund av covid-19-utbrottet. Det syftar till att säkerställa att störningarna i ekonomin inte leder till att företag som var bärkraftiga före covid-19-utbrottet lämnar marknaden i onödan. Rekapitalisering får därför inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa stödmottagarens bärkraft, och bör inte gå längre än att återställa stödmottagarens kapitalstruktur före covid-19-utbrottet.
7. Samtidigt understryker kommissionen att nationellt offentligt stöd i form av eget kapital och/eller hybridkapitalinstrument till företag som står inför ekonomiska svårigheter på grund av covid-19-utbrottet, som en del av stödordningar eller i specifika enskilda fall, endast bör övervägas om det inte finns någon annan lämplig lösning, och strikta villkor bör gälla sådant stöd. Skälet är att sådana instrument har en kraftigt snedvridande effekt på konkurrensen mellan företag. Interventioner av detta slag bör därför också omgärdas av tydliga villkor för statens inträde, ersättning och utträde ur de berörda företagen, bestämmelser om företagens styrning och lämpliga åtgärder för att begränsa snedvridningar av konkurrensen.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen av den 19 mars 2020, C(2020)1863 (EUT C 91I, 20.3.2020, s. 1).

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen av den 3 april 2020, C(2020)2215 (EUT C 112I, 4.4.2020, s. 1).

8. Om stödet skulle beviljas på EU-nivå, med beaktande av EU:s gemensamma intressen, skulle risken för snedvridning på den inre marknaden kunna minska, och kan därför kräva mindre stränga villkor. Kommissionen anser att det är nödvändigt med ytterligare stöd och finansiering på EU-nivå för att säkerställa att denna globala symmetriska kris inte förvandlas till en asymmetrisk chock, med negativa konsekvenser för medlemsstater med mindre möjlighet att stödja sin ekonomi och för EU:s konkurrenskraft som helhet.
9. Den gröna och den digitala omställningen kommer att spela en central och prioriterad roll för att säkerställa en framgångsrik återhämtning. Kommissionen välkomnar de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att ta hänsyn till dessa utmaningar, när de utformar nationella stödåtgärder, och påminner om deras ansvar för att se till att sådana åtgärder inte hindrar att EU:s klimatmål och digitala mål uppnås. Vidare noterar kommissionen att man, genom att utforma nationella stödåtgärder på ett sätt som uppfyller EU:s politiska mål i fråga om grön och digital omställning av ekonomierna, kommer att möjliggöra en mer hållbar långsiktig tillväxt, och främja omställningen till det överenskomna EU-målet om klimatneutralitet till 2050. Inom ramen för detta stöd för att avhjälpa en allvarlig störning i medlemsstaternas ekonomier är det i första hand medlemsstaternas ansvar att utforma nationella stödåtgärder på ett sätt som uppfyller deras politiska mål. I fråga om stöd enligt detta meddelande ska stora företag rapportera om hur det mottagna stödet bidrar till deras verksamhet i enlighet med EU:s mål och medlemsstaternas skyldigheter i samband med den gröna och digitala omställningen.
10. Ett antal medlemsstater överväger vidare att förvärva en aktieandel i strategiska företag för att se till att deras bidrag till en väl fungerande EU-ekonomi inte äventyras. Kommissionen erinrar om att EUF-fördraget är neutralt i fråga om offentligt eller privat ägande (artikel 345 i EUF-fördraget). Om medlemsstater köper befintliga andelar av företag till marknadspris, eller investerar på lika villkor som privata aktieägare, är det normalt sett inte fråga om statligt stöd ^(*). Om medlemsstaterna beslutar att köpa nyemitterade aktier och/eller erbjuda företag andra typer av kapitalstöd eller hybridkapitalinstrument på marknadsvillkor, dvs. under förhållanden som uppfyller principen om marknadsekonomiska aktörer, utgör inte heller detta statligt stöd.
11. Kommissionen vill också påminna om att det finns ett antal andra verktyg för att hantera förvärv av strategiska företag. I sitt meddelande av den 25 mars 2020 ^(*) uppmanade kommissionen de medlemsstater som redan har en befintlig mekanism för granskning av utländska direktinvesteringar, att till fullo utnyttja sådana verktyg för att begränsa kapitalflöden från länder utanför EU som skulle kunna undergräva EU:s säkerhet eller allmänna ordning. Kommissionen uppmanade också medlemsstater som för närvarande inte har något granskningssystem, eller vars granskningssystem inte omfattar alla relevanta transaktioner, att inrätta ett fullständigt granskningssystem, i fullständig överensstämmelse med unionsrätten, inbegripet förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar ^(*) och fri rörlighet för kapital (artikel 63 i EUF-fördraget), och internationella förpliktelser.
12. För det andra anser kommissionen att efterställda skulder också kan vara ett lämpligt sätt att stödja företag som står inför ekonomiska svårigheter på grund av covid-19-utbrottet. Framför allt är det ett instrument som är mindre snedvridande än eget kapital eller hybridkapital, eftersom det inte kan omvandlas till eget kapital så länge företaget är ett företag med fortsatt verksamhet. I detta meddelande införs därför en möjlighet för medlemsstaterna att bevilja stöd i denna kompletterande form i avsnitt 3.3 i den tillfälliga ramen, som avser skuldinstrument, med förbehåll för ytterligare skyddsåtgärder för att värna om lika villkor på den inre marknaden. Om efterställd skuld går utöver de tak som anges i avsnitt 3.3, bör dock sådan efterställd skuld bedömas i enlighet med villkoren för de covid-19-rekapitaliseringsåtgärder som anges i avsnitt 3.11 för att säkerställa likabehandling.

^(*) Se avsnitt 4.2.3 i kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C/2016/2946) (EUT C 262, 19.7.2016, s. 1).

^(*) Meddelande från kommissionen - Vägledning till medlemsstaterna angående utländska direktinvesteringar, fri rörlighet för kapital från tredjeländer och skydd av Europas strategiska tillgångar, inför tillämpningen av förordning (EU) 2019/452 (förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar), C(2020) 1981 final, 25.3.2020.

^(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79I, 21.3.2019, s. 1).

13. För det tredje har tillämpningen av den tillfälliga ramen visat att det är nödvändigt att göra ändringar av redaktionell karaktär samt ytterligare förtydliganden och ändringar av vissa bestämmelser i avsnitt 3.1, avsnitt 3.2, avsnitt 3.3, avsnitt 3.4, avsnitt 3.7, avsnitt 4 och avsnitt 5.
14. Slutligen konstaterar kommissionen att det för att säkerställa en framgångsrik återhämtning kommer att behövas ytterligare storskaliga privata och offentliga investeringar för att möta utmaningarna och utnyttja möjligheterna med både den gröna och den digitala omställningen. Kommissionen påminner härvid om att denna ändring av den tillfälliga ramen snarare kompletterar än ersätter befintliga möjligheter enligt EU:s regler om statligt stöd för medlemsstater att ge stöd. Till exempel vad gäller kapitalstöd, särskilt till innovativa företag, ger kommissionens riktlinjer för riskfinansiering ⁽⁶⁾ och den allmänna gruppundantagsförordningen ⁽⁷⁾ medlemsstaterna betydande möjligheter.
15. Medlemsstaterna kan även besluta att bevilja statligt stöd för att stödja gröna och digitala innovationer och investeringar och höja nivån på miljöskyddet, i enlighet med gällande regler om statligt stöd ⁽⁸⁾. Som redan aviseras i kommissionens meddelande av den 14 januari 2020 kommer berörda regler för statligt stöd, särskilt riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi, att revideras under 2021 mot bakgrund av de politiska målen i EU:s gröna giv och stödja en kostnadseffektiv och socialt inkluderande omställning till klimatneutralitet senast 2050. Detta kommer att bidra till en återhämtningsstrategi för europeisk ekonomi som möjliggör den viktiga gröna och digitala omställningen i enlighet med EU:s och medlemsstaternas mål.

2. ÄNDRINGAR AV DEN TILLFÄLLIGA RAMEN

16. Följande ändringar av den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19 kommer att få verkan från och med den 8 maj 2020.
17. Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Om banker på grund av covid-19-utbrottet skulle behöva extraordinärt offentligt finansiellt stöd (se artikel 2.1.28 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och artikel 3.1.29 i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen) i form av likviditet, rekapisering eller åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar, måste det bedömas om åtgärden uppfyller villkoren i artikel 32.4 d i, ii eller iii i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och artikel 18.4 d i, ii eller iii i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen. Om dessa villkor är uppfyllda, blir frågan om huruvida institut som erhåller sådant extraordinärt offentligt finansiellt stöd ska anses falla eller sannolikt kunna falla betydelslös. I den mån sådana åtgärder avser problem med koppling till covid-19-utbrottet, skulle de anses falla under punkt 45 i meddelandet om banker från 2013 ⁽⁹⁾, som innehåller ett undantag från kravet på bördefördelning mellan aktieägare och borgenärer med efterställda fordringar.”
18. Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Covid-19-utbrottet ökar risken för en allvarlig konjunkturedgång med effekter på ekonomin i hela EU, vilket skulle slå hårt mot såväl företag som arbetsmarknad och hushåll. Därför behövs välriktade offentliga stödinsatser för att säkerställa tillräcklig likviditet på marknaderna, motverka skador på sunda företag och bevara näringsverksamhetens kontinuitet såväl under som efter covid-19-utbrottet. Vidare kan medlemsstater besluta om stöd till aktörer inom rese- och turistsektorn för att säkerställa att ersättningskrav som uppkommit till följd av covid-19-utbrottet fullgörs med avseende på att säkerställa passagerarskyddet och konsumenträttigheterna samt lika behandling av passagerare och resenärer. Med tanke på EU-budgetens begränsade storlek

⁽⁶⁾ Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar (EUT C 19, 22.1.2014, s. 4).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Till exempel riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), riktlinjerna för tillämpning av reglerna för statligt stöd på snabb utbyggnad av bredbandsnät (EUT C 25, 26.1.2013, s. 1), riktlinjerna för statligt regionalstöd för 2014–2020 (EUT C 209, 23.7.2013, s. 1), rambestämmelserna för statligt stöd till forskning, utveckling och innovation (EUT C 198, 27.6.2014, s. 1) och kriterierna vid bedömningen av förenligheten med den inre marknaden hos statligt stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse (EUT C 188, 20.6.2014, s. 4).

⁽⁹⁾ Meddelande från kommissionen om tillämpning, från och med den 1 augusti 2013, av reglerna om statligt stöd på stödåtgärder till förmån för banker i samband med finanskrisen (EUT C 216, 30.7.2013, s. 1).

kommer den huvudsakliga reaktionen att komma från medlemsstaternas nationella budgetar. Tack vare EU:s regler om statligt stöd kan medlemsländerna vidta snabba och effektiva åtgärder till stöd för människor och företag, särskilt de små och medelstora, som drabbas av ekonomiska svårigheter på grund av covid-19-utbrottet.”

19. Punkt 13 ska ersättas med följande:

”13. Medlemsstaterna får också, utan kommissionens inblandning, utforma stödåtgärder i enlighet med gruppundantagsförordningar ⁽¹⁰⁾.”

20. Punkt 20 ska ersättas med följande:

”20. Tillfälliga stödåtgärder som omfattas av detta meddelande får kumuleras med varandra i enlighet med bestämmelserna i de särskilda avsnitten i detta meddelande. Tillfälliga stödåtgärder som omfattas av detta meddelande får kumuleras med stöd enligt förordningar om stöd av mindre betydelse ⁽¹¹⁾ eller med stöd inom ramen för gruppundantagsförordningar ⁽¹²⁾, med förbehåll för att bestämmelserna och kumuleringssreglerna i dessa förordningar efterlevs.”

21. Punkt 20a ska införas:

”20a. Stöd till kredit- och finansinstitut ska inte bedömas enligt detta meddelande, med undantag av följande: i) indirekta förmåner till kredit- eller finansinstitut som kanaliserar stöd i form av lån eller garantier i enlighet med avsnitten 3.1–3.3 i enlighet med skyddsåtgärderna i avsnitt 3.4, och ii) stöd enligt avsnitt 3.10, förutsatt att stöddordningen inte uteslutande riktar sig till arbetstagare inom finanssektorn.”

22. Rubriken i punkt 3.1 ska ersättas av följande:

”3.1 Begränsade stödbelopp”

23. I punkt 22 ska fotnot 16 ersättas med följande:

”Om stödet ges i form av en skatteförmån, ska den skatteskuld i förhållande till vilken denna förmån beviljas ha uppkommit senast den 31 december 2020.”

⁽¹⁰⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), kommissionens förordning (EG) nr 702/2014 av den 25 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 193, 1.7.2014, s. 1) och kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37).

⁽¹¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1), kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn (EUT L 352, 24.12.2013, s. 9), kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn (EUT L 190, 28.6.2014, s. 45) och kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 av den 25 april 2012 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 114, 26.4.2012, s. 8).

⁽¹²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), kommissionens förordning (EG) nr 702/2014 av den 25 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 193, 1.7.2014, s. 1) och kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37).

24. Punkt 23a ska ersättas med följande:

"23a. Om ett företag är verksamt inom flera sektorer, där olika högsta belopp är tillämpliga i enlighet med punkterna 22 a och 23 a, ska den berörda medlemsstaten på lämpligt sätt, till exempel genom särredovisning, säkerställa att det relevanta taket iakttas för var och en av dessa verksamheter och att det övergripande maxbeloppet om 800 000 euro inte överstigs per företag. Om ett företag är verksamt inom de sektorer som omfattas av punkt 23 a, bör det totala högsta beloppet 120 000 euro per företag inte överskrida."

25. Följande punkt ska införas som punkt 24a:

"24a. Stöd som beviljas i enlighet med avsnitt 3.2 får inte kumuleras med stöd som beviljas för samma underliggande lånebelopp i enlighet med avsnitt 3.3 och omvänt. Stöd som beviljas enligt avsnitt 3.2 och avsnitt 3.3 får kumuleras för olika lån, med förbehåll för att det totala lånebeloppet per stödmottagare inte överskrider de tak som anges i punkt 25 d eller i punkt 27 d. En stödmottagare kan samtidigt omfattas av flera åtgärder i enlighet med avsnitt 3.2, med förbehåll för att det totala lånebeloppet per stödmottagare inte överskrider de tak som anges i punkt 25 d och e."

26. Punkt 25 d iii ska ersättas med följande:

"iii. med lämplig motivering som medlemsstaten lämnar till kommissionen (till exempel avseende egenskaperna hos en viss typ av företag) får lånebeloppet höjas för att täcka likviditetsbehovet från tidpunkten för beviljandet för de kommande 18 månaderna för små och medelstora företag ⁽¹³⁾ och för de kommande 12 månaderna för stora företag. Likviditetsbehovet bör fastställas genom självintygande från stödmottagaren ⁽¹⁴⁾."

27. Punkt 25 e ska ersättas med följande:

"e. För lån med löptid fram till och med den 31 december 2020 får lånets kapitalbelopp vara större än vad som anges i punkt 25 d, med lämplig motivering som medlemsstaten lämnat till kommissionen, och under förutsättning att det säkerställs att stödet är proportionerligt och att detta påvisas av medlemsstaten för kommissionen."

28. Punkt 26 ska ersättas med följande:

"26. För att säkerställa att företag som har drabbats av en plötslig likviditetsbrist har tillgång till likviditet kan subventionerade räntesatser under en begränsad period och för begränsade lånebelopp vara en lämplig, nödvändig och riktad lösning under rådande omständigheter. Dessutom kan efterställda skulder, som är efterställda vanliga prioriterade borgenärer vid insolvensförfaranden, också vara en lämplig, nödvändig och riktad lösning under rådande omständigheter. En sådan skuld är ett mindre snedvridande instrument än eget kapital eller hybridkapital, eftersom det inte automatiskt kan omvandlas till eget kapital när företaget är ett företag med fortsatt verksamhet. Därför måste stöd i form av efterställda skulder ⁽¹⁵⁾ uppfylla de villkor som anges i avsnitt 3.3 om skuldinstrument. Eftersom företagets förmåga att ta på sig prioriterade skulder därigenom ökas på ett liknande sätt som genom kapitalstöd, ska ett påslag på kreditrisken och en ytterligare begränsning av beloppet jämfört med prioriterade skulder tillämpas (en tredjedel för stora företag och halva beloppet för små och medelstora företag, enligt definitionen i punkt 27 d i eller ii). Över dessa tak bör skulder bedömas i enlighet med villkoren för de covid-19-rekapitaliseringsåtgärder som anges i avsnitt 3.11 för att säkerställa likabehandling."

⁽¹³⁾ Enligt bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (allmänna gruppundantagsförordningen).

⁽¹⁴⁾ Likviditetsplanen får omfatta både rörelsekapital och investeringskostnader.

⁽¹⁵⁾ Förutom ifall sådant stöd uppfyller villkoren i avsnitt 3.1 i detta meddelande.

29. En ny punkt 26a ska införas enligt följande:

"26a. Stöd som beviljas i enlighet med avsnitt 3.3 får inte kumuleras med stöd som beviljas för samma underliggande lån i enlighet med avsnitt 3.2 och omvänt. Stöd som beviljas enligt avsnitt 3.2 och avsnitt 3.3 får kumuleras för olika lån, med förbehåll för att det totala lånebeloppet per stödmottagare inte överskrider de tröskelvärden som anges i punkt 25 d eller i punkt 27 d. En stödmottagare kan omfattas samtidigt av flera åtgärder i enlighet med avsnitt 3.3, med förbehåll för att det totala lånebeloppet per stödmottagare inte överskrider de tak som anges i punkt 27 d och e."

30. Punkt 27 d iii ska ersättas med följande:

"iii. med lämplig motivering som medlemsstaten lämnar till kommissionen (till exempel avseende egenskaperna hos en viss typ av företag) får lånebeloppet höjas för att täcka likviditetsbehovet från tidpunkten för beviljandet för de kommande 18 månaderna för små och medelstora företag ⁽¹⁶⁾ och för de kommande 12 månaderna för stora företag. Likviditetsbehovet bör fastställas genom självintygande från stödmottagaren ⁽¹⁷⁾."

31. Punkt 27 e ska ersättas med följande:

"e. För lån med löptid fram till och med den 31 december 2020 får lånets kapitalbelopp vara större än vad som anges i punkt 27 d, med lämplig motivering som medlemsstaten lämnat till kommissionen, och under förutsättning att det säkerställs att stödet är proportionerligt och att detta påvisas av medlemsstaten för kommissionen."

32. En ny punkt 27a ska införas enligt följande:

"27a. Skuldinstrument, som vid insolvensförfaranden är efterställda vanliga prioriterade borgenärer, får beviljas till lägre ränta, som minst motsvarar basräntan och de kreditriskmarginaler som avses i tabellen i punkt 27 a plus 200 räntepunkter för stora företag och 150 räntepunkter för små och medelstora företag. Den alternativa möjligheten i punkt 27 b är tillämplig på sådana skuldinstrument. Punkterna 27 c, 27 f och 27 g ska också iakttas. Om andelen efterställda skulder överstiger båda av de följande taken ⁽¹⁸⁾, ska instrumentets förenlighet med den inre marknaden fastställas i enlighet med avsnitt 3.11:

- i. Två tredjedelar av stödmottagarens årliga lönekostnader för stora företag, och stödmottagarens årliga lönekostnad för små och medelstora företag enligt definitionen i punkt 27 d i, och
- ii. 8,4 % av stödmottagarens totala omsättning 2019 för stora företag och 12,5 % av stödmottagarens totala omsättning 2019 för små och medelstora företag."

33. Punkt 28 ska ersättas med följande:

"28. Stöd i form av garantier och lån i enlighet med avsnitt 3.1, avsnitt 3.2 och avsnitt 3.3 i detta meddelande får ges till företag som har drabbats av en plötslig likviditetsbrist, direkt eller genom kreditinstitut och andra finansinstitut som finansiella intermediärer. I det senare fallet gäller de villkor som anges nedan."

34. Punkt 31 ska ersättas med följande:

"31. Kreditinstitut eller andra finansinstitut bör i största möjliga utsträckning föra vidare fördelarna med den offentliga garantin eller de subventionerade räntesatserna på lån till de slutliga stödmottagarna. Den finansiella intermediären måste kunna visa att den har en mekanism som säkerställer att fördelarna i största möjliga utsträckning förs vidare till de slutliga stödmottagarna i form av större finansieringsvolym, mer riskfyllda portföljer, lägre krav på säkerheter, lägre garantiavgifter eller lägre räntesatser än utan sådana offentliga garantier eller lån."

⁽¹⁶⁾ Enligt definitionen i bilaga I till den allmänna gruppundantagsförordningen.

⁽¹⁷⁾ Likviditetsplanen får omfatta både rörelsekapital och investeringskostnader.

⁽¹⁸⁾ Om kupongbetalningar kapitaliseras måste detta beaktas när taken beräknas, under förutsättning att denna kapitalisering var planerad eller förutsebar vid tidpunkten för anmälan av åtgärden. Alla andra statliga stödåtgärder i form av efterställda skulder som beviljats inom ramen för covid-19-utbrottet måste också ingå i denna beräkning, även om de inte omfattas av detta meddelande. Efterställda skulder som beviljats i enlighet med avsnitt 3.1 i detta meddelande medräknas dock inte för dessa tak.

35. Punkt 37 j ska ersättas med följande:

"j. Infrastruktur för testning och uppskalning ska vara öppen för flera användare och kunna tillgås på ett öppet och icke-diskriminerande sätt. Företag som har finansierat minst 10 % av investeringskostnaderna kan beviljas förmånstillträde på fördelaktigare villkor."

36. Följande punkt ska införas som punkt 43a:

"43a. I den mån som en sådan ordning även omfattar anställda vid kreditinstitut eller finansinstitut, syftar stöden till dessa institut inte till att bevara eller återställa deras lönsamhet, likviditet eller solvens, med tanke på det i huvudsak sociala syftet med sådant stöd ⁽¹⁹⁾. Kommissionen anser därför att sådant stöd inte bör betraktas som extraordinärt offentligt finansiellt stöd i enlighet med artikel 2.1.28 i direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och artikel 3.1.29 i förordningen om en gemensam resolutionsmekanism, och bör inte bedömas enligt reglerna om statligt stöd till banksektorn ⁽²⁰⁾."

37. Följande avsnitt ska införas:

"3.11 Rekapitaliseringsåtgärder

44. Genom denna tillfälliga ram fastställs kriterier inom ramen för EU:s regler om statligt stöd, baserat på vilka medlemsstaterna kan ge offentligt stöd i form av eget kapital och/eller hybridkapitalinstrument till företag som står inför ekonomiska svårigheter på grund av covid-19-utbrottet ⁽²¹⁾. Ramen syftar till att säkerställa att störningarna i ekonomin inte leder till att företag som var bärkraftiga före covid-19-utbrottet lämnar marknaden i onödan. Rekapitalisering får därför inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa stödmottagarens bärkraft, och bör inte gå längre än att återställa stödmottagarens kapitalstruktur före covid-19-utbrottet. Stora företag måste rapportera om hur det mottagna stödet bidrar till deras verksamhet i enlighet med EU:s och medlemsstaternas skyldigheter i samband med den gröna och digitala omvandlingen, inbegripet EU:s mål om klimatneutralitet till 2050.

45. Samtidigt betonar kommissionen att nationellt offentligt stöd i form av eget kapital och/eller hybridkapitalinstrument, som en del av stödordningar eller i individuella fall, endast bör övervägas om det inte finns någon annan lämplig lösning. Dessutom bör utfärdandet av sådana instrument omfattas av stränga villkor, eftersom de i hög grad snedvrider konkurrensen mellan företag. Sådana ingripanden måste därför omgärdas av tydliga villkor för statens inträde, ersättning och utträde ur de berörda företagens egna kapital, bestämmelser om företagets styrning och lämpliga åtgärder för att begränsa snedvridningar av konkurrensen. Mot denna bakgrund noterar kommissionen att man, genom att utforma nationella stödåtgärder på ett sätt som uppfyller EU:s politiska mål i fråga om grön och digital omställning av ekonomierna, kommer att möjliggöra en mer hållbar långsiktig tillväxt, och främja omställningen till det överenskomna EU-målet om klimatneutralitet till 2050.

3.11.1 Tillämplighet

46. Följande villkor ska gälla för medlemsstaternas rekapitaliseringsordningar och individuella rekapitaliseringsåtgärder för icke-finansiella företag (nedan tillsammans kallade *covid-19-rekapitalisering*) enligt detta meddelande, vilka inte omfattas av avsnitt 3.1 i detta meddelande. De tillämpar covid-19-rekapitaliseringsåtgärder för stora företag och små och medelstora företag ⁽²²⁾.

47. Följande villkor ska också gälla efterställda skuldinstrument som överskrider båda de tak som avses i punkt 27a i och ii i avsnitt 3.3 i detta meddelande.

⁽¹⁹⁾ Se analogt kommissionens beslut SA.49554-CY– ordning i Cypern för nödlidande lån mot säkerhet i primära bostäder (Estia), skäl 73, och kommissionens beslut SA.53520-EL– ordning för skydd av primär bostad, skäl 71.

⁽²⁰⁾ Se punkt 6 i detta meddelande.

⁽²¹⁾ En möjlighet att ge stöd i form av eget kapital och/eller hybridkapitalinstrument, men med betydligt lägre nominella belopp, finns redan enligt villkoren i avsnitt 3.1 i detta meddelande.

⁽²²⁾ Som framgår av punkt 16 i meddelandet, förblir det möjligt att anmäla alternativa strategier i enlighet med artikel 107.3 b i EUF-fördraget.

48. Covid-19-rekapitaliseringsåtgärder får inte beviljas efter den 30 juni 2021.

3.11.2 Villkor för stödberättigande och inträde

49. Covid-19-rekapitaliseringen måste uppfylla följande villkor:

- a) Utan statligt ingripande skulle stödmottagaren tvingas lägga ner verksamheten eller ha allvarliga svårigheter att upprätthålla den. Sådana svårigheter kan påvisas genom en försämring av i första hand stödmottagarens skuldsättningsgrad eller liknande indikatorer.
- b) Ingripandet ligger i det gemensamma intresset. Det kan handla om att undvika socialt lidande och marknadsmisslyckanden på grund av betydande förlust av arbetstillfällen, ett innovationsföretags utträde, ett systemviktigt företags utträde, risk för avbrott i en viktig tjänst eller liknande situationer, vederbörligen styrka av den berörda medlemsstaten.
- c) Stödmottagaren klarar inte att hitta marknadsfinansiering till rimliga villkor och de övergripande åtgärder som finns i den berörda medlemsstaten för att täcka likviditetsbehoven är inte tillräckliga för att säkerställa dess bärkraft.
- d) Stödmottagaren är inte ett företag som redan befann sig i svårigheter den 31 december 2019 (i den mening som avses i den allmänna gruppundantagsförordningen ⁽²³⁾).

50. Medlemsstaterna får endast bevilja covid-19-rekapitalisering inom ramen för en stödordning som godkänts av kommissionen efter en skriftlig begäran om sådant stöd från de presumtiva stödmottagande företagen. När det gäller individuellt anmälningsskyldigt stöd, ska medlemsstaterna lämna bevis på en sådan skriftlig begäran som en del av anmälan av det individuella stödet till kommissionen.

51. Kraven i detta avsnitt och i avsnitten 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 och 3.11.7 gäller både stödordningar och individuella stödåtgärder för covid-19-rekapitalisering. När kommissionen godkänner en stödordning, kommer den att kräva separat anmälan av individuellt stöd över tröskelvärdet 250 miljoner euro. För sådana anmälningar kommer kommissionen att bedöma om den befintliga finansieringen på marknaden eller de övergripande åtgärderna för att täcka likviditetsbehoven är otillräckliga för att säkerställa företagets bärkraft, att de utvalda rekapitaliseringsinstrumenten och de villkor som är kopplade till dem är lämpliga för att avhjälpa stödmottagarens allvarliga svårigheter, att stödet är proportionerligt, och att villkoren i detta avsnitt och i avsnitten 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 och 3.11.7 är uppfyllda.

3.11.3 Typer av rekapitaliseringsåtgärder

52. Medlemsstaterna kan tillhandahålla covid-19-rekapitalisering genom två åtskilda uppsättningar av rekapitaliseringsinstrument:

- a) Egetkapitalinstrument, särskilt emittering av nya stamaktier eller preferensaktier, och/eller
- b) instrument med en egetkapitalkomponent (nedan kallade *hybridkapitalinstrument*) ⁽²⁴⁾, särskilt vinstandelsbevis, passivt deläggande och konvertibla säkerställda eller ej säkerställda obligationer.

53. Statligt ingripande kan ske i form av alla varianter av ovan nämnda instrument, eller en kombination av eget kapital och hybridkapitalinstrument. Medlemsstaterna får också garantera de ovannämnda instrumenten inom ramen för ett marknadserbjudande, förutsatt att eventuella statliga ingripanden i en stödmottagare uppfyller de villkor som anges i detta avsnitt 3.11 i meddelandet. Medlemsstaten måste se till att de valda

⁽²³⁾ Enligt definitionen i artikel 2.18 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽²⁴⁾ Hybridkapitalinstrument är instrument som har inslag av både skuld och eget kapital. Konvertibla obligationer ger till exempel samma typ av ersättning som obligationer fram till dess att de omvandlas till eget kapital. Den totala beräknade ersättningen från hybridkapitalinstrument beror därför å ena sidan på deras ersättning då de är skuldlänkande instrument och å andra sidan på villkoren för omvandling till aktielänkande instrument.

rekapitaliseringsinstrumenten och de villkor som är kopplade till dem är lämpliga för att tillgodose stödmottagarens behov av rekapitalisering, samtidigt som de är minst snedvridande för konkurrensen.

3.11.4 *Rekapitaliseringsbeloppet*

54. För att säkerställa att stödet är proportionerligt får beloppet av covid-19-rekapitalisering inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa stödmottagarens bärkraft, och bör inte gå längre än att återställa stödmottagarens kapitalstruktur före covid-19-utbrottet, dvs. situationen per den 31 december 2019. Vid bedömningen av stödets proportionalitet ska statligt stöd som har tagits emot eller som planeras inom ramen för covid-19-utbrottet beaktas.

3.11.5 *Statens ersättning och utträde*

Allmänna principer

55. Staten ska erhålla lämplig ersättning för investeringen. Ju närmare ersättningen ligger marknadsmässiga villkor, desto mindre är den potentiella snedvridning av konkurrensen som det statliga ingripandet kan leda till.
56. Covid-19-rekapitaliseringen bör lösas in när ekonomin stabiliseras. Kommissionen anser att det är lämpligt att ge stödmottagaren tillräckligt med tid för att lösa in rekupitaliseringen. Medlemsstaten måste införa en mekanism för att gradvis öka incitamenten till återlösen.
57. Covid-19-rekapitaliseringens ersättning bör höjas för att närma sig marknadspriserna, så att stödmottagare och övriga aktieägare ges ett incitament att lösa in den statliga rekupitaliseringsåtgärden och risken för snedvridning av konkurrensen minimeras.
58. Av detta följer att covid-19-rekapitaliseringsåtgärder måste innehålla lämpliga incitament för företag att lösa in rekupitaliseringen och söka efter alternativt kapital när marknadsförhållandena så tillåter, genom att kräva en tillräckligt hög ersättning för rekupitaliseringen.
59. Som ett alternativ till de ersättningsmodeller som anges nedan får medlemsstaterna anmäla stödordningar eller individuella åtgärder där ersättningsmodellen anpassas i enlighet med kapitalinstrumentets egenskaper och förmånsrätt, förutsatt att de totalt sett leder till ett liknande resultat när det gäller att ge incitament för statens utträde och ett liknande samlat resultat för statens ersättning.

Ersättning från eget kapitalinstrument

60. Ett kapitaltillskott från staten, eller ett motsvarande ingripande, ska ske till ett pris som inte överstiger stödmottagarens genomsnittliga aktiekurs under de 15 dagar som föregår begäran om kapitaltillskott. Om stödmottagaren inte är ett börsnoterat företag, bör en uppskattning av dess marknadsvärde fastställas av en oberoende expert eller på något annat sätt som står i proportion till ändamålet.
61. Alla rekupitaliseringsåtgärder ska innefatta en mekanism som gradvis höjer statens ersättning, så att stödmottagaren ges incitament att köpa tillbaka statens kapitaltillskott. Höjningen av ersättningen kan utgöras av ytterligare aktier⁽²⁵⁾ som tilldelas staten eller av andra mekanismer, och bör motsvara en höjning på minst 10 % av ersättningen till staten (för innehav som är ett resultat av statens ej återbetalda covid-19-kapitaltillskott), för varje höjningssteg:
- a) Om staten inte har sålt minst 40 % av sitt aktieinnehav som är ett resultat av covid-19-kapitaltillskottet, kommer höjningsmekanismen att aktiveras fyra år efter covid-19-kapitaltillskottet.

⁽²⁵⁾ Ytterligare aktier kan exempelvis tilldelas via emission av konvertibla obligationer vid tidpunkten för rekupitaliseringen, som kommer att konverteras till eget kapital vid tidpunkten för aktivering av höjningsmekanismen.

- b) Om staten inte har sålt hela sitt aktieinnehav som är ett resultat av covid-19-kapitaltillskottet, kommer höjningsmekanismen återigen att aktiveras sex år efter covid-19-kapitaltillskottet ⁽²⁶⁾.

Om stödmottagaren inte är ett börsnoterat företag, får medlemsstaterna besluta att genomföra vart och ett av de två stegen ett år senare, dvs. fem respektive sju år efter beviljandet av covid-19-kapitaltillskottet.

62. Kommissionen kan godta alternativa mekanismer, förutsatt att de totalt sett leder till ett liknande resultat när det gäller att ge incitament för statens utträde och ett liknande samlat resultat för statens ersättning.
63. Stödmottagaren bör när som helst kunna återköpa den kapitalandel som staten har förvärvat. För att säkerställa att staten får lämplig ersättning för investeringen, bör återköpspriset vara det högre beloppet av i) statens nominella investering, ökad med en årlig ränteersättning på 200 räntepunkter mer än vad som anges i tabellen nedan ⁽²⁷⁾, eller ii) marknadspriset vid tidpunkten för återköpet.
64. Alternativt kan staten när som helst sälja sin kapitalandel till marknadspris till andra köpare än stödmottagaren. En sådan försäljning kräver i princip en öppen och icke-diskriminerande sondering hos potentiella köpare eller en försäljning på börsen. Staten kan ge befintliga aktieägare prioriterad rätt att köpa till det pris som följer av den öppna sonderingen.

Ersättning från hybridkapitalinstrument

65. Den totala ersättningen från hybridkapitalinstrument måste på ett lämpligt sätt beakta följande komponenter:
- a) Det valda instrumentets egenskaper, inklusive dess förtursrätt, risk och samtliga betalningsvillkor.
 - b) Inbyggda incitament till utträde (t.ex. klausuler om gradvis höjning av ersättningen eller klausuler om återköp).
 - c) En lämplig referensränta.
66. Minimiersättningen från hybridkapitalinstrument fram till dess att de konverteras till aktieliknande instrument ska minst motsvara basräntan (IBOR 1 år eller motsvarande offentliggjord av kommissionen ⁽²⁸⁾), plus en premie enligt nedan.

Ersättning från hybridkapitalinstrument: IBOR 1 år +

Typ av mottagare	År 1	År 2 och 3	År 4 och 5	År 6 och 7	År 8 och därefter
Små och medelstora företag	225 räntepunkter	325 räntepunkter	450 räntepunkter	600 räntepunkter	800 räntepunkter
Stora företag	250 räntepunkter	350 räntepunkter	500 räntepunkter	700 räntepunkter	950 räntepunkter

67. Konverteringen av hybridkapitalinstrument till eget kapital ska genomföras till minst 5 procent under den teoretiska kursen utan teckningsrätter (Terp) vid tidpunkten för konverteringen.
68. Efter konverteringen till eget kapital måste en mekanism införas, som gradvis höjer statens ersättning, så att stödmottagarna ges incitament att köpa tillbaka statens kapitaltillskott. Om det egna kapital som är ett resultat av statens covid-19-ingripande fortfarande ägs av staten två år efter konverteringen till eget kapital, ska staten erhålla en ytterligare ägarandel av stödmottagaren utöver sitt återstående innehav som är ett

⁽²⁶⁾ Till exempel om höjningen sker genom tilldelning till staten av ytterligare aktier. Om statens innehav i en stödmottagare som resultat av dess kapitaltillskott är 40 %, och om den inte säljer sitt innehav före det datum som krävs, bör dess innehav höjas med minst $0,1 \times 40 \% = 4 \%$ till 44 % fyra år efter covid-19-kapitaltillskottet och till 48 % sex år efter covid-19-kapitaltillskottet, vilket leder till en motsvarande utspädning av andra aktieägares andelar.

⁽²⁷⁾ Ökningen på 200 räntepunkter gäller inte under 8 och framåt.

⁽²⁸⁾ Basräntan beräknad i enlighet med kommissionens meddelande om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6) som finns på GD Konkurrens webbplats: https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html

resultat av statens konvertering av covid-19-hybridkapitalinstrumenten. Denna ytterligare ägarandel ska uppgå till minst 10 procent av det återstående innehav som är ett resultat av statens konvertering av covid-19-hybridkapitalinstrumenten. Kommissionen kan godta alternativa mekanismer för gradvis höjning, under förutsättning att de ger samma incitament och ett liknande samlat resultat för statens ersättning.

69. Medlemsstaterna kan välja en prissättningsformel som innehåller ytterligare klausuler om gradvis höjning eller klausuler om återbetalning. Sådana komponenter bör utformas så att de ger incitament till att snabbt avsluta statens rekapitaliseringsstöd till stödmottagaren. Kommissionen kan också godta alternativa prissättningsmetoder, under förutsättning att de leder till ersättningar som är högre eller liknande de ersättningar som ovanstående metod leder till.
70. På grund av hybridinstrumentens starkt skiftande karaktär ger kommissionen inte vägledning för alla typer av instrument. Hybridinstrumenten ska under alla omständigheter följa principerna ovan, med en ersättning som återspeglar de olika instrumentens risk.

3.11.6 Företagsstyrning och förhindrande av otillbörlig snedvridning av konkurrensen

71. För att undvika otillbörlig snedvridning av konkurrensen får stödmottagarna inte ägna sig åt aggressiv kommersiell expansion, som finansieras med statligt stöd eller stödmottagare som tar alltför stora risker. Generellt är behovet av skyddsåtgärder mindre ju mindre medlemsstatens kapitalandel är och ju högre ersättningen är.
72. Om mottagaren av stöd i form av covid-19-rekapitalisering som överstiger 250 miljoner euro är ett företag med betydande marknadsstyrka på minst en av de relevanta marknader där företaget är verksamt, måste medlemsstaterna föreslå ytterligare åtgärder för att bibehålla en effektiv konkurrens på de marknaderna. När medlemsstaterna föreslår sådana åtgärder, får de särskilt erbjuda åtaganden med avseende på struktur eller beteende enligt vad som anges i kommissionens tillkännagivande om korrigerande åtgärder som kan godtas enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 och kommissionens förordning (EG) nr 802/2004.
73. Det är förbjudet för stödmottagare som får covid-19-rekapitalisering att marknadsföra detta i kommersiellt syfte.
74. Så länge som minst 75 % av covid-19-rekapitaliseringen inte har återbetalats ska stödmottagare, med undantag för små och medelstora företag, vara förhindrade att förvärva en andel på mer än 10 % i konkurrenter eller andra aktörer inom samma affärsgrän, även i tidigare och senare led.
75. I undantagsfall, och utan att det påverkar koncentrationskontrollen, får sådana stödmottagare förvärva en andel på mer än 10 % i aktörer i ett tidigare eller senare led inom sitt verksamhetsområde, dock endast om förvärvet är nödvändigt för att stödmottagarens bärkraft ska bibehållas. Kommissionen får tillåta förvärvet om det är nödvändigt för att stödmottagaren ska kunna bibehålla sin bärkraft. Förvärvet får inte genomföras innan kommissionen har fattat ett beslut i frågan.
76. Statligt stöd får inte användas för att korssubventionera ekonomiska verksamheter i integrerade företag som redan befann sig i ekonomiska svårigheter den 31 december 2019. Integrerade företag ska ha en tydlig särredovisning för att säkerställa att rekapitaliseringsåtgärden inte gynnar dessa verksamheter.
77. Så länge som covid-19-rekapitaliseringsåtgärder inte till fullo har lösts in får stödmottagarna inte betala ut utdelningar, inte göra icke-obligatoriska kupongbetalningar, och inte köpa tillbaka aktier, utom från staten.

78. Så länge som minst 75 % av covid-19-rekapitaliseringsåtgärderna inte har återbetalats, får ersättningen till varje person i stödmottagarens ledning inte överstiga den fasta delen av dennes ersättning per den 31 december 2019. För personer som får en plats i ledningen vid eller efter rekapitaliseringen är den tillämpliga gränsen den lägsta fasta ersättningen för någon av personerna i ledningen per den 31 december 2019. Under inga omständigheter får bonusar eller andra rörliga eller jämförbara ersättningskomponenter betalas ut.

3.11.7 *Statens strategi för utträde ur innehav som är ett resultat av rekapitaliseringen, och rapporteringsskyldigheter*

79. Stödmottagare, med undantag för små och medelstora företag, som har fått covid-19-rekapitalisering på mer än 25 % av det egna kapitalet vid tidpunkten för ingripandet, måste uppvisa en trovärdig utträdesstrategi för medlemsstatens innehav, såvida inte statens ingripande sänks till en nivå under 25 % av det egna kapitalet inom 12 månader från den dag då stödet beviljades ⁽²⁹⁾.
80. Utträdesstrategin ska omfatta följande:
- a) Stödmottagarens plan för den fortsatta verksamheten och användningen av de medel som investerats av staten, inklusive en betalningsplan för ersättningen och återköp av den statliga investeringen (nedan tillsammans kallade *återbetalningsplanen*).
 - b) De åtgärder som stödmottagaren och staten kommer att vidta för att följa återbetalningsplanen.
81. Utträdesstrategin bör utarbetas och överlämnas till medlemsstaten inom 12 månader efter det att stöd har beviljats och måste få medlemsstatens godkännande.
82. Utöver den skyldighet som anges i punkterna 79–81 måste stödmottagarna rapportera till medlemsstaten om framstegen med genomförandet av återbetalningsplanen och uppfyllandet av villkoren i avsnitt 3.11.6 inom 12 månader efter det att planen lagts fram, och därefter regelbundet var tolfte månad.
83. Så länge som covid-19-rekapitaliseringsåtgärderna inte till fullo har lösts in, ska mottagare av stöd i form av covid-19-rekapitalisering, med undantag för små och medelstora företag, inom 12 månader från dagen för beviljandet av stödet och därefter regelbundet var tolfte månad offentliggöra information om användningen av det mottagna stödet. Detta bör särskilt innefatta information om hur deras användning av det mottagna stödet bidrar till deras verksamhet i enlighet med EU:s mål och medlemsstaternas skyldigheter i samband med den gröna och digitala omställningen, inbegripet EU:s mål om klimatneutralitet till 2050.
84. Medlemsstaten ska årligen rapportera till kommissionen om genomförandet av återbetalningsplanen och om uppfyllandet av villkoren i avsnitt 3.11.6. Om stödmottagaren har fått covid-19-rekapitalisering på över 250 miljoner euro, ska rapporten inbegripa information om uppfyllandet av villkoren i punkt 54.
85. Om statens ingripande inte har sänkts till under 15 % av stödmottagarens egna kapital sex år efter covid-19-rekapitaliseringen, måste en omstruktureringsplan i enlighet med riktlinjerna för undsättning och omstrukturering anmälas till kommissionen för godkännande. Kommissionen kommer att bedöma om de åtgärder som läggs fram i omstruktureringsplanen säkerställer stödmottagarens bärkraft, även med tanke på EU:s mål och medlemsstaternas skyldigheter i samband med den gröna och digitala omställningen, samt statens utträde utan att handeln påverkas negativt i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Om stödmottagaren inte är ett börsnoterat företag, eller är ett litet eller medelstort företag, får medlemsstaten besluta att anmäla en omstruktureringsplan endast i fall där statens ingripande inte har sänkts till en nivå under 15 % av det egna kapitalet sju år efter covid-19-rekapitaliseringen.”

⁽²⁹⁾ För tillämpningen av detta underavsnitt 3.11.7 bör hybridinstrument som beviljats av staten räknas som eget kapital.

38. Punkt 44 ska betecknas punkt 86 och ändras på följande sätt:

"86. Utom vad gäller stöd som beviljats enligt avsnitten 3.9, 3.10 och 3.11, måste medlemsstaterna inom 12 månader från beviljandet offentliggöra relevant information ⁽³⁰⁾ om varje individuellt stöd som beviljas enligt detta meddelande på antingen den övergripande webbplatsen för statligt stöd eller kommissionens it-verktyg ⁽³¹⁾. Medlemsstaterna måste inom 3 månader från tidpunkten för rekapitaliseringen offentliggöra relevant information ⁽³²⁾ om varje individuell rekapitalisering som beviljas enligt avsnitt 3.11 på antingen den övergripande webbplatsen för statligt stöd eller kommissionens it-verktyg. Rekapitaliseringens nominella värde ska anges per stödmottagare."

39. Punkterna 45–52 ska betecknas punkterna 87–94.

40. Punkt 49 ska betecknas punkt 91 och ersättas med följande:

"91. Kommissionen tillämpar detta meddelande från och med den 19 mars 2020, med beaktande av de ekonomiska konsekvenserna av covid-19-utbrottet, som krävde omedelbara åtgärder. Detta meddelande motiveras av de aktuella exceptionella omständigheterna och kommer inte att tillämpas efter den 31 december 2020, med undantag för avsnitt 3.11 som kommer att tillämpas till och med den 1 juli 2021. Kommissionen kan komma att ändra detta meddelande före den 31 december 2020 på grundval av viktiga konkurrenspolitiska eller ekonomiska överväganden. Där det kan vara till hjälp, kan kommissionen dessutom ytterligare klargöra sitt synsätt i vissa frågor."

⁽³⁰⁾ Med hänvisning till den information som krävs enligt bilaga III till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014, bilaga III till kommissionens förordning (EU) nr 702/2014 och bilaga III till kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014. När det gäller återbetalningspliktiga förskott, garantier, efterställda lån och andra stödformer, ska det underliggande instrumentets nominella värde föras upp per stödmottagare. När det gäller skatte- eller betalningsförmåner, får stödbeloppet för det individuella stödet anges i intervaller.

⁽³¹⁾ Sidan för offentlig sökning i modulen för stödtransparens ger tillträde till uppgifter om individuellt statligt stöd som medlemsstaterna beviljat i enlighet med EU:s transparenskrav på området statligt stöd <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=en>.

⁽³²⁾ Med hänvisning till den information som krävs enligt bilaga III till kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014, bilaga III till kommissionens förordning (EU) nr 702/2014 och bilaga III till kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

12 maj 2020

(2020/C 164/04)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	US-dollar		1,0858	CAD	kanadensisk dollar		1,5178
JPY	japansk yen		116,56	HKD	Hongkongdollar		8,4154
DKK	dansk krona		7,4577	NZD	nyzeeländsk dollar		1,7742
GBP	pund sterling		0,87773	SGD	singaporiensk dollar		1,5357
SEK	svensk krona		10,5968	KRW	sydkoreansk won	1 326,17	
CHF	schweizisk franc		1,0520	ZAR	sydafrikansk rand		19,7382
ISK	isländsk krona		158,70	CNY	kinesisk yuan renminbi		7,6933
NOK	norsk krona		11,0518	HRK	kroatisk kuna		7,5653
BGN	bulgarisk lev		1,9558	IDR	indonesisk rupiah	16 073,64	
CZK	tjeckisk koruna		27,423	MYR	malaysisk ringgit		4,6977
HUF	ungersk forint		350,75	PHP	filippinsk peso		54,388
PLN	polsk zloty		4,5449	RUB	rysk rubel		79,4157
RON	rumänsk leu		4,8301	THB	thailändsk baht		34,854
TRY	turkisk lira		7,5979	BRL	brasiliansk real		6,2708
AUD	australisk dollar		1,6625	MXN	mexikansk peso		25,8251
				INR	indisk rupie		81,5930

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN**Offentliggörande av det totala antalet utsläppsrätter i omlopp 2019 med avseende på reserven för marknadsstabilitet inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem som infördes genom direktiv 2003/87/EG**

(2020/C 164/05)

1. Inledning

Rådet och Europaparlamentet antog 2015 ett beslut om att upprätta en reserv för marknadsstabilitet ⁽¹⁾ inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽²⁾. Reservan började användas i januari 2019. Syftet med reserven är att undvika stora strukturella överskott av utsläppsrätter på EU:s koldioxidmarknad eftersom detta kan innebära att utsläppshandelssystemet inte ger de investeringssignaler som krävs för att uppnå EU:s mål för utsläppsminskningar på ett kostnadseffektivt sätt. Syftet är också att göra EU:s utsläppshandelssystem mer motståndskraftigt med avseende på obalanser mellan tillgång och efterfrågan, för att göra det möjligt för marknaden för EU:s utsläppshandelssystem att fungera under ordnade former.

Enligt beslutet ska kommissionen senast den 15 maj varje år med början 2017 offentliggöra det totala antalet utsläppsrätter i omlopp. Denna siffra avgör om en del av de utsläppsrätter som ska auktioneras ut bör placeras i reserven eller frigöras från reserven.

Den 14 maj 2019 offentliggjorde kommissionen det totala antalet utsläppsrätter i omlopp 2018 som uppgick till cirka 1,65 miljarder utsläppsrätter ⁽³⁾. I enlighet med reglerna för reserven för marknadsstabilitet skulle 397 178 358 utsläppsrätter, i form av en minskad mängd utsläppsrätter som auktionerades ut, placeras i reserven under perioden 1 september 2019–31 augusti 2020 ⁽⁴⁾.

Detta meddelande utgör det fjärde offentliggörandet med avseende på reserven för marknadsstabilitet, och avser år 2019. Det innehåller uppgift om det totala antalet utsläppsrätter i omlopp och ger en närmare beskrivning av hur siffran har beräknats. Det kommer att ligga till grund för antalet utsläppsrätter som kommer att tillföras reserven från september 2020 till augusti 2021.

2. Hur fungerar reserven för marknadsstabilitet?

Reserven fungerar automatiskt när antalet utsläppsrätter i omlopp ligger utanför de gränser som har fastställts på förhand. Utsläppsrätter tillförs reserven om det totala antalet i omlopp överstiger 833 miljoner utsläppsrätter, och tas ut om det totala antalet i omlopp är mindre än 400 miljoner. I praktiken tillförs utsläppsrätter till reserven genom att färre utsläppsrätter auktioneras ut, och uttag görs genom att 100 miljoner fler utsläppsrätter auktioneras ut vid en senare tidpunkt.

Offentliggörandet av det totala antalet utsläppsrätter i omlopp, som ligger till grund för tillförsel till och uttag ur reserven, är därför centralt för att den ska fungera.

Vid översynen av EU:s system för handel med utsläppsrätter ⁽⁵⁾ gjordes ett antal viktiga ändringar avseende reserven för marknadsstabilitet. Under perioden 2019–2023 görs en tillfällig fördubbling – från 12 % till 24 % – av den procentandel av det totala antalet utsläppsrätter i omlopp som avgör hur många utsläppsrätter som ska tillföras reserven om tröskelvärdet på 833 miljoner utsläppsrätter överskrids. Dessutom ska från och med 2023 de utsläppsrätter som ingår i reserven utöver det totala antal utsläppsrätter som auktionerats ut under det föregående året inte längre vara giltiga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1814 av den 6 oktober 2015 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG (EUT L 264, 9.10.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Se meddelande från kommissionen, C(2019) 3288 final, som finns på följande webbplats: https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2019_3288_en.pdf

⁽⁴⁾ Varje medlemsstats bidrag till reserven för marknadsstabilitet under perioderna 1 september–31 december 2019 och 1 januari–31 augusti 2020 offentliggjordes i rapporten från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – Rapport om den europeiska koldioxidmarknadens funktion, COM(2019) 557 final, offentliggjord den 31 oktober 2019.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/410 av den 14 mars 2018 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, och beslut (EU) 2015/1814 (EUT L 76, 19.3.2018, s. 3).

På grundval av detta meddelande kommer därför 24 % ⁽⁶⁾ av det totala antalet utsläppsrätter i omlopp att placeras i reserven under en tolv månadersperiod med början den 1 september 2020. Ett motsvarande antal kommer att dras av från medlemsstaternas och Förenade kungarikets auktionsvolymerna i förhållande till deras respektive auktionsandelar. I detta sammanhang erinras om att de utsläppsrätter som fördelas för solidaritet och tillväxt inom unionen inte beaktas för att fastställa den relevanta andelen till och med den 31 december 2025.

3. Hur stort är det totala antalet utsläppsrätter i omlopp?

Enligt artikel 1.4 i beslut (EU) 2015/1814 ska det totala antalet utsläppsrätter i omlopp "motsvara det kumulativa antalet utsläppsrätter som utfärdats under perioden sedan den 1 januari 2008, inbegripet det antal som utfärdats enligt artikel 13.2 i direktiv 2003/87/EG under den perioden samt rättigheter att utnyttja internationella reduktionsenheter som tillämpats av anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem för utsläpp till och med den 31 december det året, minus det kumulativa antal ton kontrollerade utsläpp från anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem mellan den 1 januari 2008 och den 31 december samma år, utsläppsrätter som annullerats i enlighet med artikel 12.4 i direktiv 2003/87/EG och antalet utsläppsrätter i reserven".

Det totala antalet utsläppsrätter i omlopp med avseende på tillförsel till och uttag ur reserven för marknadsstabilitet sammanfattas med följande formel:

Totalt antal utsläppsrätter i omlopp = tillgång – (efterfrågan + utsläppsrätter i reserven för marknadsstabilitet)

Tre olika faktorer bestämmer det totala antalet utsläppsrätter i omlopp: tillgången på utsläppsrätter sedan den 1 januari 2008, efterfrågan på utsläppsrätter (antal överlämnade och annullerade), och innehållet i reserven.

I enlighet med beslut (EU) 2015/1814 beaktas inte utsläppsrätter för luftfart och verifierade luftfartsutsläpp i detta sammanhang.

3.1 Tillgång

Fem olika faktorer bestämmer tillgången på utsläppsrätter på marknaden:

- Utsläppsrätter som har överförts från perioden 2008–2012 (fas 2).
- Utsläppsrätter som har tilldelats gratis mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2019 ⁽⁷⁾ inklusive utsläppsrätter från reserven för nya deltagare (NER).
- Utsläppsrätter som utfärdats för auktionering mellan den 1 januari 2013 ⁽⁸⁾ och den 31 december 2019 ⁽⁹⁾, inklusive utsläppsrätter som dragits av från auktionsvolymerna under perioden 2014–2016 samt utsläppsrätter som dragits av från auktionsvolymerna under 2019 till följd av kommissionens meddelanden av den 15 maj 2018 och den 14 maj 2019.
- Utsläppsrätter som har sålts av Europeiska investeringsbanken (EIB) för att finansiera programmet NER300.
- Rättigheter till internationella reduktionsenheter som har utnyttjats av anläggningar med avseende på utsläpp fram till och med den 31 december 2019.

Antalet utsläppsrätter som har överförts från fas 2 i EU:s utsläppshandelssystem uppgår till 1 749 540 826 ⁽¹⁰⁾. Denna sammanlagda överföring omfattar det totala antalet utsläppsrätter som har getts ut under fas 2 i EU:s utsläppshandelssystem och som inte har överlämnats för att täcka kontrollerade utsläpp, eller annullerats. För bestämningen av det totala antalet utsläppsrätter i omlopp ingår därmed överföringen i beräkningen som antalet utsläppsrätter i omlopp i början av perioden 2013–2020 (fas 3) den 1 januari 2013.

Antalet gratis utsläppsrätter som tilldelats mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2019, inklusive utsläppsrätter som tilldelats från reserven för nya deltagare (NER) är 5 850 263 308 ⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ Vilket innebär 2 % per månad.

⁽⁷⁾ Gratis tilldelning från Förenade kungariket drogs tillfälligt in från och med den 1 januari 2019. Gratistilldelningen för 2019 togs ut i februari 2020 och beaktas därför inte vid beräkningen av tillgången på utsläppsrätter fram till och med den 31 december 2019 (se kommissionens beslut av den 17 december 2018 om att ge den centrala förvaltaren i uppdrag att tillfälligt dra in godkännandet från Europeiska unionens transaktionsförteckning av relevanta processer för Förenade kungariket i samband med gratis tilldelning, auktionering och utbyte av internationella reduktionsenheter C(2018) 8707). Den kommer i stället att tas med i beräkningen nästa år.

⁽⁸⁾ Här ingår "tidiga auktioner", det vill säga utsläppsrätter som gäller för perioden 2013–2020 och som har auktionerats ut före den 1 januari 2013.

⁽⁹⁾ Förenade kungarikets auktionering av utsläppsrätter drogs också tillfälligt in från och med den 1 januari 2019. Förenade kungarikets auktionering av utsläppsrätter återupptogs i mars 2020 och beaktas därför inte heller vid beräkningen av tillgången av utsläppsrätter fram till och med den 31 december 2019. Den kommer i stället att tas med i beräkningen nästa år.

⁽¹⁰⁾ Se 2015 års rapport om koldioxidmarknaden. COM(2015) 576.

⁽¹¹⁾ Baserat på utdrag ur EU:s transaktionsförteckning den 1 april 2020.

Enligt rapporterna från auktionerna på den gemensamma auktionsplattformen och på de relevanta fristående plattformarna ⁽¹²⁾ uppgick antalet utauktionerade utsläppsrätter mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2019, inklusive "tidiga auktioner", till 5 229 748 000.

Antalet utsläppsrätter som dragits av från auktionsvolymerna under perioden 2014–2016 är, i enlighet med artikel 1.2 i beslut (EU) 2015/1814, 900 000 000.

Antalet utsläppsrätter som dragits av från auktionsvolymerna under 2019 till följd av kommissionens meddelanden av den 15 maj 2018 och den 14 maj 2019 är 264 731 936 respektive 132 392 786.

300 000 000 utsläppsrätter har sålts genom EIB för finansiering av programmet NER300 ⁽¹³⁾.

Rättigheterna till internationella reduktionsenheter som har utnyttjats av anläggningar med avseende på utsläpp fram till och med den 31 december 2019 uppgår till 450 221 816 ⁽¹⁴⁾.

3.2 Efterfrågan

Efterfrågan består av totala verifierade utsläpp från anläggningar mellan den 1 januari 2013 ⁽¹⁵⁾ och den 31 december 2019, som är 12 193 929 203 ⁽¹⁶⁾, och utsläppsrätter som annullerats under samma period, vilka utgör 348 581 utsläppsrätter.

3.3 Innehav i reserven för marknadsstabilitet

I enlighet med artikel 1.2 i beslut (EU) 2015/1814 placerades de 900 miljoner utsläppsrätter som räknats av från auktionsvolymerna under perioden 2014–2016 i reserven när den började användas den 1 januari 2019.

Efter kommissionens meddelande av den 15 maj 2018 ⁽¹⁷⁾ placerades 264 731 936 utsläppsrätter i reserven under perioden 1 januari 2019–31 augusti 2019.

Efter kommissionens meddelande av den 14 maj 2019 ⁽¹⁸⁾ placerades 132 392 786 utsläppsrätter i reserven under perioden 1 september 2019–31 december 2019.

För perioden fram till och med den 31 december 2019 fanns det således 1 297 124 722 utsläppsrätter i reserven.

3.4 Totalt antal utsläppsrätter i omlopp

Mot denna bakgrund uppgår det totala antalet utsläppsrätter i omlopp till 1 385 496 166.

4. Slutsats

I enlighet med reglerna för reserven för marknadsstabilitet kommer över en tolv månadersperiod – från den 1 september 2020 till och med den 31 augusti 2021 – totalt 332 519 080 utsläppsrätter att tillföras reserven för marknadsstabilitet.

Nästa offentliggörande görs i maj 2021 för att fastställa tillförsel till reserven från september 2021 till augusti 2022.

Översikt

Tillgång	
a) Överföring från fas 2	1 749 540 826
b) Gratis utsläppsrätter för perioden 1 januari 2013–31 december 2019, inklusive från NER	5 850 263 308
c) Totalt antal utsläppsrätter som har auktionerats ut under perioden 1 januari 2013–31 december 2019, inklusive "tidiga auktioner"	5 229 748 000
d) Utsläppsrätter som dragits av från auktionsvolymerna under perioden 2014–2016	900 000 000

⁽¹²⁾ Finns på <http://www.eex.com/en/products/environmental-markets/emissions-auctions/archive> och <https://www.theice.com/marketdata/reports/148>

⁽¹³⁾ En första omgång med 200 miljoner utsläppsrätter såldes under 2011 och 2012 och en andra omgång med 100 miljoner utsläppsrätter såldes under 2013 och 2014. Mer information finns på https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/lowcarbon/ner300/docs/summary_report_ner300_monetisation_en.pdf

⁽¹⁴⁾ Baserat på utdrag ur EU:s transaktionsförteckning av den 1 april 2020.

⁽¹⁵⁾ Vad gäller kontrollerade utsläpp under perioden 2008–2012, se förklaringen avseende den sammanlagda överföringen i punkt 3.1

⁽¹⁶⁾ De totala kontrollerade utsläppen är baserade på utdrag ur EU:s transaktionsförteckning av den 1 april 2020 vilket innebär att kontrollerade utsläpp som rapporterats till och med den 31 mars 2020 är medräknade. Utsläpp som har rapporterats senare ingår inte i totalsiffran.

⁽¹⁷⁾ C(2018) 2801.

⁽¹⁸⁾ C(2019) 3288.

e) Utsläppsrätter som dragits av från auktionsvolymerna 2019 till följd av kommissionens meddelanden av den 15 maj 2018 och den 14 maj 2019	397 124 722
f) Antal utsläppsrätter som sålts genom EIB för finansiering av programmet NER300	300 000 000
g) Internationella rättigheter till internationella reduktionsenheter som har utnyttjats av anläggningar med avseende på utsläpp fram till och med den 31 december 2019	450 221 816
Totalt (tillgång)	14 876 898 672
Efterfrågan	
a) Antal ton kontrollerade utsläpp från anläggningar som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem under perioden 1 januari 2013–31 december 2019	12 193 929 203
b) Antal utsläppsrätter som har annullerats i enlighet med artikel 12.4 i direktiv 2003/87/EG till och med den 31 december 2019	348 581
Totalt (efterfrågan)	12 194 277 784
Innehav i reserven för marknadsstabilitet	
Antal utsläppsrätter i reserven	1 297 124 722
Totalt antal utsläppsrätter i omlopp	1 385 496 166

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om en handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism

(2020/C 164/06)

I. Inledning

Kommissionen är fast besluten att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism både inom EU och globalt. Det bör råda nolltolerans inom Europeiska unionen när det gäller olagliga pengar. Den senaste tidens ökning av brottslig verksamhet i samband med covid-19-pandemin ⁽¹⁾ är en påminnelse om att brottslingar kommer att utnyttja alla möjligheter för att bedriva olaglig verksamhet till skada för samhället. EU måste vara lika beslutsamt när det gäller att se till ingen drar nytta av vinningen av dessa brott.

EU har under trettio år upprättat en stark rättslig ram för att förhindra och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism som har befästs av EU-domstolens rättspraxis ⁽²⁾. EU:s regler är långtgående och går utöver de internationella standarder som antagits av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (*Financial Action Task Force, FATF*) ⁽³⁾. Vilka verksamheter och yrkesgrupper som omfattas av dessa regler har ökat stadigt.

Syftet med utvecklingen inom lagstiftning den senaste tiden har varit att stärka EU:s regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Det handlar bland annat om ändringar av fjärde penningtvättsdirektivet som infördes genom femte penningtvättsdirektivet ⁽⁴⁾, ett uppgraderat mandat för Europeiska bankmyndigheten ⁽⁵⁾, nya bestämmelser som kommer att gälla kontantkontroller ⁽⁶⁾ från och med juni 2021, ändringar av kapitalkravsdirektivet ⁽⁷⁾, nya regler om brottsbekämpande myndigheters ⁽⁸⁾ tillgång till finansiell information och en harmoniserad definition av straffbara handlingar och påföljder när det gäller penningtvätt ⁽⁹⁾.

Dessutom inrättade EU ett nytt omfattande skyddssystem för visselblåsare, som ska införlivas senast i december 2021 ⁽¹⁰⁾ och som kompletterar de befintliga bestämmelserna om skydd av visselblåsare i fjärde penningtvättsdirektivet. Det nya systemet kommer att stärka de nationella myndigheternas och EU:s myndigheters förmåga att förebygga, upptäcka och ta itu med överträdelser av bestämmelserna för, bland annat, bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁽¹⁾ Europol, *Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis*, mars 2020. Europeiska bankmyndigheten har också påmint kreditinstitut och finansinstitut om vikten av effektiva system och kontroller och uppmanat de behöriga myndigheterna stödja dem i detta. Se *EBA statement on actions to mitigate financial crime risks in the COVID-19 pandemic*.

⁽²⁾ Domstolen slog fast att kampen mot penningtvätt har anknytning skyddet av den allmänna ordningen och kan motivera en inskränkning av de grundläggande friheter som garanteras genom fördraget, däribland den fria rörligheten för kapital. Inskränkningarna måste vara proportionerliga (se *Jyske Bank Gibraltar*, C 212/11 och *LHU Zeng*, 190/17).

⁽³⁾ FATF är ett mellanstatligt organ som fastställer standarder och främjar ett effektivt genomförande av åtgärder för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Kommissionen, 14 EU-medlemsstater och två Eftastater i EES är medlemmar i FATF, medan 13 medlemsstater är medlemmar i den regionala organisationen Moneyval.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och om ändring av direktiven 2009/138/EG och 2013/36/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 43).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2175 av den 18 december 2019 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), förordning (EU) nr 600/2014 om marknader för finansiella instrument, förordning (EU) 2016/1011 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och förordning (EU) 2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel (EUT L 334, 27.12.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1672 av den 23 oktober 2018 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005 (EUT L 284, 12.11.2018, s. 6).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder (EUT L 150, 7.6.2019, s. 253).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1153 av den 20 juni 2019 om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF (EUT L 186, 11.7.2019, s. 122).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

Det råder dock allt större enighet om att ramen måste förbättras väsentligt. Stora skillnader i hur det tillämpas och allvarliga brister i kontrollen av regelefterlevnaden måste åtgärdas.

I sitt meddelande *Mot ett bättre genomförande av EU:s ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism* ⁽¹¹⁾ och rapporter i samband med detta i juli 2019 beskrev kommissionen vilka åtgärder som är nödvändiga för att få till stånd en samlad EU-politik för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Det handlar bl.a. om en bättre tillämpning av befintliga regler, ett mer detaljerat och harmoniserat regelverk, en stark och enhetlig tillsyn där vissa tillsynsuppgifter överläts åt ett EU-organ, sammankoppling av centrala bankkontoregister och starkare mekanismer för att samordna och stödja det arbete som utförs av finansunderrättelseenheter (FIU).

Denna syn delas av Europaparlamentet och rådet. I sin resolution av den 19 september 2019 ⁽¹²⁾ krävde Europaparlamentet en starkare satsning på initiativ som skärper åtgärderna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på EU-nivå, och att medlemsstaternas införlivandearbete skulle skyndas på. Den 5 december 2019 antog Ekofinrådet slutsatser om strategiska prioriteringar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽¹³⁾ och uppmanade kommissionen att undersöka vilka åtgärder som kan förbättra den nuvarande ramen.

Kommissionen planerar införa en samlad politik för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som är anpassad till de specifika hot, risker och sårbarheter som EU ⁽¹⁴⁾ för närvarande står inför och utformad på ett sätt som gör att den effektivt kan vidareutvecklas med hänsyn till innovationer. Ett starkare regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism stärker integriteten hos EU:s finansiella system, vilket är nödvändigt för att fullborda bankunionen och den ekonomiska och monetära unionen.

Ett integrerat EU-system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör etableras på grundval en grundlig konsekvensbedömning, inbegripet inverkan på de grundläggande rättigheterna. Systemet bör utgå från de reformer som införts när det gäller stabilitetsreglering och stabilitetstillsyn för banker och vila på ett harmoniserat regelverk och en tillsynsmyndighet på EU-nivå som har ett nära samarbete med nationella behöriga myndigheter för att säkerställa en stark och enhetlig tillsyn inom hela den inre marknaden. Det bör samtidigt inrättas en EU-mekanism för stöd och samordning för finansunderrättelseenheter som kan öka deras effektivitet och är kopplad till nationella centrala bankkontoregister för att ge snabbare gränsöverskridande tillgång till bankkontoinformation för brottsbekämpande myndigheter och finansunderrättelseenheter.

I denna handlingsplan beskrivs hur kommissionen avser att uppnå dessa mål baserat på följande sex pelare:

- Säkerställa en effektiv tillämpning av EU:s nuvarande regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- Fastställa ett enhetligt EU-regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- Få till stånd en tillsyn av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism på EU-nivå.
- Inrätta en stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter.
- Kontrollera efterlevnaden av EU:s straffrättsliga bestämmelser och utbyta information på unionsnivå.
- Stärka den internationella dimensionen av EU:s regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

II. Säkerställa en effektiv tillämpning av EU:s nuvarande regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

Den första prioriteringen är att se till att EU:s regler för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas rigoröst och effektivt av medlemsstater, behöriga myndigheter och ansvariga enheter. Detta kräver åtgärder på flera fronter.

⁽¹¹⁾ COM(2019) 360 final.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets resolution av den 19 september 2019 om läget i genomförandet av EU:s lagstiftning mot penningtvätt (2019/2820(RSP)).

⁽¹³⁾ Rådets slutsatser av den 5 december 2019 om strategiska prioriteringar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (14823/19).

⁽¹⁴⁾ Vilket framgår av EU:s senaste överstatliga riskbedömning i vilken kommissionen rapporterar om bedömningen av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden och berör gränsöverskridande verksamhet, COM (2019) 370 final.

Säkerställa ett effektivt införlivande och genomförande av penningtvättsdirektivet

När det gäller införlivandet av fjärde penningtvättsdirektivet har kommissionen inlett överträdelseförfaranden mot samtliga medlemsstater för underlåtenhet att till fullo införliva direktivet. Flera medlemsstater har svarat genom att anta nya lagar, vilket har lett till att de berörda överträdelseförfarandena kunna avslutas. Överträdelseförfaranden pågår fortfarande mot tio medlemsländer. En undersökning av den faktiska tillämpningen av fjärde penningtvättsdirektivet i medlemsstaterna kommer att slutföras senast i mitten av 2021 och utgöra underlag för den rapport som kommissionen ska lägga fram om den faktiska tillämpningen av fjärde penningtvättsdirektivet ⁽¹⁵⁾.

När det gäller införlivandet av femte penningtvättsdirektivet, som skulle ha genomförts senast den 10 januari 2020, har kommissionen redan inlett överträdelseförfaranden mot flera medlemsstater som inte har anmält några införlivandeåtgärder. Kommissionen kommer att noggrant övervaka medlemsstaternas inrättande av centrala bankkontomekanismer och register över verkliga huvudmän för att se till att de fylls med data av hög kvalitet.

Arbetet med att koppla samman registren över verkliga huvudmän har redan inletts och sammankopplingarna kommer att vara operativa 2021. Kommissionen kommer också att utfärda den tredje överstatliga riskbedömningen (*Supranational Risk Assessment*, SNRA) år 2021 för att informera om den riskbaserade metoden.

Övervaka medlemsstaternas förmåga att förhindra och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism

Penningtvätt har inte bara en skadlig inverkan på stabiliteten i EU:s finansiella system, utan även på ekonomin, på en god samhällsstyrning och på investerarförtroendet. Kommissionen analyserar hur reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas i medlemsstaterna inom ramen för den europeiska planeringsterminen, vilket resulterar i landspecifika rekommendationer rörande bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism som antas av rådet. Vidare ger kommissionen medlemsstaterna tekniskt stöd med att genomföra de reformer som krävs för att täppa till några av de viktigaste kryphålen i EU:s system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism via stödprogrammet för strukturreformer. Det handlar bl.a. om otillräckliga personalnivåer på behöriga myndigheter, brister i tillämpningen av den riskbaserade metoden och en reducering av de risker som beror på utnyttjande av skalbolag, guldvisum och medborgarskapssystem.

Europeiska bankmyndigheten (EBA)

EBA:s mandat har nyligen förstärkts genom förordning (EU) nr 2019/2175 ⁽¹⁶⁾, som ger EBA i uppdrag att leda, samordna och övervaka det arbete som alla leverantörer av finansiella tjänster och behöriga myndigheter inom EU gör för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. EBA har även befogenhet att inrätta en EU-databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som anger risker och tillsynsåtgärder, göra riskbedömningar av behöriga myndigheter och vid behov uppmana myndigheter att undersöka och överväga att vidta åtgärder mot enskilda finansinstitut. Kommissionen förväntar sig att EBA ska dra full nytta av sin utökade befogenheter, framför allt när det gäller att undersöka om en nationell tillsynsmyndighet har överträtt EU-rätten i fullgörandet av sitt uppdrag. EBA har redan börjat granska tillämpningen och lade fram en första rapport i februari 2020 ⁽¹⁷⁾. Rapporten pekar på flera utmaningar och utmynnar i slutsatsen att behöriga myndigheter inte alltid har bedrivit tillsyn av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism när det gäller bankerna på ett effektivt sätt.

Som anges i avsnitt IV kommer inrättandet av en tillsynsmyndighet på EU-nivå att förbättra regelefterlevnaden. Detta kommer att säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas för att förhindra att penningtvätt överhuvudtaget inträffar och, när så ändå sker, att beslut fattas om effektiva påföljder. Den nya tillsynsmyndigheten på EU-nivå kommer att utformas på ett sådant sätt att det säkerställs att den har den nödvändiga behörigheten, utredningskapaciteten, utredningsbefogenheten inom bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och den nödvändiga beslutsstrukturen för att tillämpa reglerna effektivare och agera på ett förebyggande sätt när misstankar uppstår, för att säkerställa en effektiv tillämpning av det enhetliga regelverket. Kommissionen anser att det är helt nödvändigt för att få till stånd en genomgående hög standard i hela unionen att utföra kontroller på plats för att bedöma effektiviteten i medlemsstaternas regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁽¹⁵⁾ Artikel 65.1 fjärde penningtvättsdirektivet.

⁽¹⁶⁾ Se fotnot 5.

⁽¹⁷⁾ EBA report on competent authorities' approaches to the anti-money laundering and countering the financing of terrorism supervision of banks, EBA/Rep/2020/06.

Kommissionen kommer att fortsätta att säkerställa ett fullständigt och korrekt införlivande av reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, samt lägga fram förslag till landspecifika rekommendationer om bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism under andra kvartalet 2020.

III. Skärpa regelverket

EU:s regelverk är långtgående. Det har successivt utökats vad som ingår i begreppet ansvariga enheter ⁽¹⁸⁾ och utvidgat förteckningen över förbrott, lagt ökad tonvikt vid verkligt huvudmannaskap och den riskbaserade metoden och i stort sett undanröjt hindren för kommunikation och samarbete mellan berörda myndigheter. Ramen utgör en heltäckande regelmiljö för medlemsstaterna i deras bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

I sin nuvarande form har EU-lagstiftningen dock resulterat i att ramen tillämpas på olika sätt i medlemsstaterna och, delvis, till att de har antagit ytterligare krav som går längre än kraven i EU-lagstiftningen. Exempel på sådana åtgärder är fastställandet av ytterligare ansvariga enheter, t.ex. plattformar för gräsrotsfinansiering eller diamanthandlare, beviljandet av befogenheter för FIU att frysa tillgångar och införandet av begränsningar av kontantbetalningar ⁽¹⁹⁾. Följden är att det har uppstått ett fragmenterat lagstiftningslandskap i EU, vilket medför ytterligare kostnader och bördor för företag som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster eller skapar regelarbitrage, där företag registrerar sig där reglerna tillämpas mindre strikt.

Bristen på detaljer i de tillämpliga reglerna och när det gäller ansvarsfördelningen i gränsöverskridande frågor leder till att medlemsstaterna tolkar direktivet på olika sätt. Ett otillräckligt samarbete mellan behöriga myndigheter (finansunderrättelseenheter, tillsynsmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter, tull- och skattemyndigheter), både inom länderna och över gränserna, skapar potentiella kryphål som kan utnyttjas av brottslingar. De europeiska tillsynsmyndigheterna har vidare konstaterat ⁽²⁰⁾ att skillnader i tillsyn och i tillämpningen av riskbaserade metoder undergräver tillhandahållandet av tjänster över gränserna och ökar företagets kostnader, samtidigt som det även gör det svårt att få EU-regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism att fungera smidigt. Denna fråga är särskilt relevant på FinTech-området och EBA har rekommenderat kommissionen att harmonisera de krav som bör gälla för dessa företag ⁽²¹⁾ när de utgör risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.

EU:s lagstiftning för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism måste bli mer detaljerad och exakt och si mindre grad kunna tillämpas på olika sätt. Vissa ytterligare krav som medlemsstaterna har infört när de införlivat penningtvättsdirektiven kan dock stärka regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och därför integreras i EU:s framtida regelverk. För att minska skillnaderna i tolkning och tillämpning av reglerna bör vissa delar av penningtvättsdirektivet omvandlas till direkt tillämpliga bestämmelser fastställda i en förordning. Detta bör åtminstone omfatta bestämmelserna om förteckningen över ansvariga enheter, kraven på kundkännedom, interna kontroller, rapporteringsskyldigheter samt bestämmelserna om register över verkliga huvudmän och mekanismer för centrala bankkontomekanismer. En mer harmoniserad strategi för identifiering av personer i politiskt utsatt ställning bör också övervägas. Särskild uppmärksamhet bör ägnas systemets effektivitet genom att mer detaljerade uppgifter lämnas om tillsynens struktur och uppgifter i fråga om alla ansvariga enheter och finansunderrättelseenheternas uppgifter (se nästa avsnitt). Det krävs dessutom en tillräckligt detaljerad regelbok för att underlätta den direkta tillsynen i ett integrerat EU-system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

När det gäller särskilda regler kan ytterligare harmonisering dessutom kunna uppnås genom befogenheter att med hänsyn till hur situationer utvecklas anta mer detaljerade bestämmelser genom delegerade akter eller genomförandeakter.

⁽¹⁸⁾ Förutom att gälla finanssektorn, jurister och revisorer gäller EU-ramen även fastighetsmäklare, speltjänster, personer som handlar med varor, företag som erbjuder växlingstjänster mellan virtuella valutor och fiatvalutor, företag som tillhandahåller plånböcker för virtuella valutor och personer som handlar med konstverk.

⁽¹⁹⁾ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om begränsningar av kontantbetalningar, COM(2018) 483 final. Ytterligare riktade bedömningar av denna fråga kommer att övervägas under 2021.

⁽²⁰⁾ De europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma yttrande av den 4 oktober 2019 från de europeiska tillsynsmyndigheterna om risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar Europeiska unionens finanssektor.

⁽²¹⁾ EBA:s rapport om potentiella hinder för gränsöverskridande tillhandahållande av bank- och betaltjänster, 29 oktober 2019.

EU-lagstiftningens räckvidd måste utvidgas för att hantera konsekvenserna av teknisk innovation och utvecklingen av internationella standarder. Arbete på internationell nivå tyder på att de sektorer eller enheter som omfattas av reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör utvidgas och att man bör bedöma hur reglerna ska tillämpas på leverantörer av virtuella tillgångar som hittills inte omfattats av dem ⁽²²⁾. Andra åtgärder kan vara att underlätta användningen av digital fjärridentifiering av kunder, kontroll av kundernas identitet och att upprätta affärsförbindelser på distans eller att införa ett tak för stora kontantbetalningar. En sammankoppling av centrala bankkontomekanismer är dessutom nödvändig för att ge snabbare tillgång till finansiell information för brottsbekämpande myndigheter och finansunderrättelseenheter och underlätta gränsöverskridande samarbete.

Med tanke på ökningen av it-relaterad ekonomisk brottslighet och bedrägerier i synnerhet kan man överväga bestämmelser som underlättar de administrativa åtgärderna för frysning för finansunderrättelseenheter och som tvingar finansinstituten att följa upp och verkställa begäranden om återkallanden. Ytterligare risker uppstår till följd av system för medborgarskap och uppehållstillstånd för investerare. Vederbörlig hänsyn måste tas till hur dessa risker kan minskas. Hänsyn bör också tas till de riskfyllda sektorer som identifierats genom SNRA-övningen.

Samtidigt som arbetet pågår med att införa sådana nya åtgärder är det viktigt att minimera de tillkommande ekonomiska och administrativa bördor som dessa leder till för medlemsstaterna och ansvariga enheter samt att följa en riskbaserad strategi.

Ställda inför höjda böter för brister i deras bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har ansvariga tittat på hur regelefterlevnaden kan förbättras genom att det avsätts extra resurser och upprättas omfattande saneringsprogram eller att man radikalt ser över sina affärsmodeller, slutar med vissa produkter, kunder eller marknader, däribland korrespondentbankverksamhet. Detta kan få oavsiktliga följder för tillhandahållandet av finansiella tjänster och finansieringen av ekonomin. Tekniska lösningar som kan bidra till att man bättre upptäcker misstänkta transaktioner och verksamheter måste vara i linje med internationella och europeiska standarder som gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt överensstämma med andra EU-bestämmelser, inbegripet bestämmelser om uppgiftsskydd och antitrust.

Eftersom unionens regler om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inte har till syfte att hindra tillgång till legitima finansiella tjänster måste det bli tydligare hur dessa regler förhåller sig till annan lagstiftning inom finanssektorn ⁽²³⁾. Hänsyn bör tas till om och under vilka omständigheter penningtvätt eller finansiering av terrorism kan leda till att det konstateras att banken fallerar eller sannolikt kommer att falla och eventuellt kan utlösa resolutionen av en bank enligt direktivet om återhämtning och resolution av banker ⁽²⁴⁾ eller avveckling enligt normala insolvensförfaranden och därmed till att insättarna måste ersättas. Det vore bra om direktivet om insättningsgarantisystem ⁽²⁵⁾ hade tydligare bestämmelser för att ytterligare minska risken att insättare som misstänks för penningtvätt eller finansiering av terrorism får ersättning genom ett insättningsgarantisystem och som samtidigt gjorde klart vilka roller insättningsgaranti-myndigheter och andra relevanta myndigheter inom bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism spelar. Hur skyldigheten enligt betalkontodirektivet ⁽²⁶⁾ att öppna ett konto med grundläggande funktioner för alla kunder med skyldigheten enligt regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism att avsluta affärsförbindelsen om ansvariga enheter har misstankar mot kunden eller inte kan få uppdaterad kundinformation är en annan fråga som måste övervägas ytterligare. Det kommer slutligen att krävas en översyn för att bedöma om de kategorier av betaltjänstleverantörer som för närvarande omfattas av lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är tillräckliga.

Ramarna för finansiella tjänster skulle kunna vidareutvecklas för att säkerställa att tillsynsmyndigheter har en konkret skyldighet att utbyta information med sina motparter inom bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism. De lämplighetstester som krävs i lagstiftningen om finansiella tjänster bör tillämpa strängare villkor om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁽²²⁾ FATF definierar virtuella tillgångar som digitala värderepresentationer som kan handlas eller överföras digitalt och som kan användas för betalnings- eller investeringsändamål. Virtuella tillgångar omfattar inte digitala representationer av fiatvalutor, värdepapper eller andra finansiella tillgångar som redan omfattas av dess standarder.

⁽²³⁾ Se även meddelandet i kommissionens arbetsprogram om att kommissionen kommer att lägga fram en rättslig ram om kryptovalutor.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner (EUT L 257, 28.8.2014, s. 214).

Ansvariga enheter måste när de får tillgång till information som är relevant i samband med deras åtgärder för kundkännedom, liksom offentliga myndigheter som utbyter information sinsemellan, bl.a. utanför EU, till fullo uppfylla kraven i EU:s lagstiftning om uppgiftsskydd. Det kan till exempel uppstå uppgiftsskyddsrisiker om ansvariga enheter får tillgång till vissa offentligt ägda register. Svårigheten att säkerställa överensstämmelse med uppgiftsskydds- och sekretessregler nämndes också i samband med informationsutbytet mellan behöriga myndigheter. Dessa frågor bör därför tas upp.

Kommissionen kommer att lägga fram lagstiftningsförslag under första kvartalet 2021 för att skapa ett enhetligt regelverk när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på grundval av en noggrann konsekvensbedömning.

IV. Få till stånd en tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på EU-nivå

Tillsynen utgör själva kärnan i ett effektivt regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Vikten av en tillfredsställande tillsyn bekräftades i penningtvättspaketet från juli 2019, där analysen av flera penningtvättsfall avslöjade betydande brister i kreditinstitutens riskhantering och i den tillsyn över dem som utövas av både myndigheter som arbetar med bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansiella tillsynsmyndigheter. Samtidigt pekar misstänkta fall av penningtvätt som på senare tid framkommit genom undersökande journalistik att det finns brister i tillsynen över icke-finansiella företag.

Dessa påtagliga problem beror både på tillsynsramens utformning och hur den tillämpas. Tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom EU sker i dag på medlemsstatsnivå. Tillsynens kvalitet och effektivitet är ojämn inom EU till följd av de stora variationerna när det gäller humankapital, finansiella resurser, kompetens och den prioritet som ges denna uppgift. EU har inte inrättat tillräckligt effektiva arrangemang för att hantera incidenter rörande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism med gränsöverskridande aspekter. EU:s regelverk om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är inte starkare än sin svagaste länk, och brister hos en nationell behörig myndighet innebär risker för hela den inre marknaden. Följden blir att EU:s finanser, ekonomi och anseende skadas.

EU har inte råd med att vänta tills nya problem uppstår innan man bygger upp ett effektivt system för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som bidrar till en väl fungerande inre marknad och bankunion. En högkvalitativ tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är avgörande för att återställa förtroendet bland medborgarna och internationellt.

Det finns ett tydligt och dokumenterat behov av ett integrerat system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ser till att regelverket mot dessa brott tillämpas enhetligt och effektivt inom hela unionen och som främjar ett effektivt samarbete mellan alla relevanta behöriga myndigheter. Även om det kan finnas stora skillnader mellan berörda branscher och frågeställningar kan erfarenheterna från inrättandet av befintliga EU-mekanismer med centraliserade tillsynsuppdrag – så som den gemensamma tillsynsmekanismen, den gemensamma resolutionsnämnden och det europeiska systemet för finansiell tillsyn – och deras funktion ge värdefulla lärdomar.

Att inrätta ett system på EU-nivå för penningtvätt och finansiering av terrorism som integrerar och kompletterar de nationella systemen skulle åtgärda problemet med den fragmenterade tillsynen, säkerställa att reglerna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas på ett harmoniserat sätt och faktiskt upprätthålls, ge stöd till tillsynsaktiviteter på plats och säkerställa ett kontinuerligt flöde av information om pågående åtgärder och betydande brister som upptäcks. De nationella tillsynsmyndigheterna kommer att fortsätta att vara en viktig del av detta system och ansvara för den löpande tillsynen. Att fastställa EU-navet i detta system är en prioritering och dess funktioner, befogenheter och samverkan med nationella tillsynsmyndigheter måste tydligt definieras i ett lagstiftningsförslag.

Funktioner för en EU-tillsynsmyndighet inom bekämpning av penningtvätts och finansiering av terrorism

En EU-tillsynsmyndighet inom bekämpning av penningtvätts och finansiering av terrorism måste få mycket tydliga befogenheter att övervaka och instruera nationella myndigheter att utföra uppgifter kopplade till bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt förbättra samordningen med tillsynsmyndigheter i länder utanför EU. Samverkan mellan EU-tillsynsorganet och nationella tillsynsmyndigheter och deras respektive befogenheter bör fastställas i en formaliserad process.

Vikten av att säkerställa en stark tillsyn i gränsöverskridande fall och undvika svaga länkar i EU:s tillsynsram är starka argument för varför ett EU-organ bör få ansvar för den direkta tillsynen inom bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism framför vissa ansvariga enheter, antingen själv eller tillsammans med andra myndigheter. Detta förutsätter att det får möjlighet att granska interna policyer, rutiner och kontroller och hur de konkret tillämpas av de enheter som står under tillsyn samt får granska dokumentation om transaktioner och kunder. EU-tillsynsmyndigheten skulle kunna få i uppdrag att ensam eller tillsammans med den nationella tillsynsmyndigheten utöva tillsyn över klart definierade ansvariga enheter eller typer av aktiviteter under en viss tidsperiod på grundval av graden av risk. EU-tillsynsmyndigheten skulle tillföra ett mervärde genom att övervaka och bedöma risker i hela EU. Med inspiration från inrättandet av EU-organ på andra områden skulle tillsynen på EU-nivå kunna säkerställas genom en mekanism där beslut fattas på EU-nivå och sedan genomförs av EU-handläggare i medlemsstaterna.

En annan möjlighet är att direkta tillsynsbefogenheter för vissa typer av ansvariga enheter som utförs i samordning med medlemsstaterna kombineras med samordnings- och tillsynsbefogenheter för andra enheter. Kommissionen kommer att föreslå en tillsynsmekanism som tar hänsyn till proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna och är i enlighet med gällande rättspraxis i fråga om vilka befogenheter som kan tilldelas EU-organ.

Omfattningen av tillsynen på EU-nivå

Penningtvätsrisker uppstår både inom och utanför den finansiella sektorn. De förändras över tid och kan skifta från en medlemsstat till en annan. För att få till stånd en effektivare tillsyn skulle mandatet för en EU-tillsynsmyndighet inom bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism redan från början behöva omfatta alla risker för att ta hänsyn till de allvarliga riskerna i alla sektorer. Detta skulle säkerställa att EU-tillsynsmyndigheten redan från början har alla verktyg som krävs för att harmonisera praxis i hela EU och säkerställa tillsyn av hög kvalitet inom alla sektorer. Med tanke på hur komplicerat detta uppdrag och antalet ansvariga enheter i EU totalt kan en EU-tillsynsmyndighet inom bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism även upprättas i etapper, så att den i takt med att den konsolideras och bevisar sin effektivitet så småningom kan omfatta alla (finansiella och icke-finansiella) sektorer som omfattas av kraven när det gäller bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett annat alternativ är att EU-tillsynsmyndigheten kan vara direkt ansvarig för den finansiella sektorn inom ramen för ett integrerat system med den nationella tillsynsmyndigheten och ansvara för indirekt tillsyn av den icke-finansiella sektorn. Den indirekta tillsynen av den icke-finansiella sektorn skulle göra det möjligt för EU-myndigheten att ingripa när det anses vara nödvändigt för att säkerställa en högkvalitativ tillsyn över den icke-finansiella sektorn i hela unionen.

Andra möjligheter, som innebär ett snävare tillämpningsområde, är att EU-tillsynsmyndigheten bara övervakar finansinstitut, eftersom de står för den största delen av alla finansiella transaktioner. Det skulle vara lättare att centralisera tillsynen inom denna bransch eftersom den redan är reglerad och i hög grad står under tillsyn. Detta alternativ skulle dock innebära att svaga länkar i EU:s tillsynsram skulle kvarstå och det skulle inte säkerställa ett effektivt system för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

I samtliga fall kräver det riskbaserade tillvägagångssättet när det gäller tillsyn av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism som fastställs i både EU-rätten och internationella standarder att man identifierar riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism och avsätter tillsynsresurser på grundval av resultaten av en särskild riskbedömning. Tillsynen på EU-nivå måste utformas så att den tar hänsyn till risker och vidareutvecklar den expertis som finns hos nationella tillsynsmyndigheter på detta område.

Slutligen skulle man också kunna undersöka om en sådan tillsynsmyndighet bör ges vissa befogenheter att övervaka och stödja genomförandet av frysning av tillgångar inom ramen för EU:s restriktiva åtgärder (sanktioner) i medlemsstaterna. Även om de uppgifter och utmaningar som föreligger kan skilja sig åt i olika dimensioner mellan bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och restriktiva åtgärder, finns det också vissa gemensamma utmaningar och synergier som det är värt att analysera.

Vilket EU-organ?

Uppgiften att säkerställa tillsyn på EU-nivå kan antingen tilldelas en befintlig EU-myndighet, dvs. EBA, eller en särskild, ny myndighet.

Enligt nyligen antagen lagstiftning ska EBA ska leda, samordna och övervaka insatser för att stärka bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism i hela EU när det gäller finansinstitut. Att ge EBA ytterligare ansvar för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism skulle ha uppenbara fördelar genom att säkerställa kontinuitet och att verksamheten snabbt skulle komma i gång. Detta alternativ skulle emellertid också kräva en betydande reform av EBA samt betydande uppbyggnad av kunskap och kompetens i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av

terrorism. Myndighetens styrnings- och beslutsprocesser skulle behöva ses över ordentligt för att garantera att tillsynsbeslut alltid fattas på ett oberoende sätt och enbart i EU:s intresse. Dessutom skulle dess utredningskapacitet och utredningsbefogenhet behöva förbättras. Sett till EBA:s mandat och kapacitet kan det visa sig svårt att organisera tillsyn över ansvariga enheter utanför finanssektorn.

Ett annat alternativ är att en ny, särskild EU-myndighet för penningtvättstillsyn inrättas och får befogenhet att utöva tillsyn över ansvariga enheter inom både den finansiella och den icke-finansiella sektorn. Man skulle då ha maximal flexibilitet att skräddarsy systemet i fråga om organisation och styrning genom att ha förenklade och snabba beslutsprocesser så att risker kan hanteras utan dröjsmål snabbt, samt uppnå synergieffekter med samordnings- och stödmekanismen för finansunderrättelseenheter (se nästa avsnitt). Det kan dock ta längre tid innan ett nytt organ kan vara operativt, kostnaderna kan relativt sett bli högre och man skulle behöva räkna med genomföranderisker. Beroende på vilka uppgifter detta organ skulle få bör risken för onödig överlappning och/eller inkonsekvens i förhållande till det arbete som utförs av andra tillsynsmyndigheter, såsom EBA, undvikas.

Budgeteffekterna respektive alternativ är ett viktigt hänsyn. Inte minst i det rådande ekonomiska läget kan det finnas starka argument för att tillsynen bör finansieras genom bidrag från de privata enheter som står under tillsyn, på det sätt som redan är fallet för flera andra EU-organ.

Kommissionen kommer under första kvartalet 2021 att lägga fram förslag om inrättande av en EU-tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ska baseras på en grundlig konsekvensbedömning av alternativ i fråga om myndighetens funktioner, verksamhetsområde och struktur.

V. Inrätta en samordnings- och stödmekanism för finansunderrättelseenheter

Enligt den nuvarande EU-ramen ska ansvariga enheter rapportera alla misstänkta transaktioner till den nationella finansunderrättelseenheten. Rapportering av ansvariga enheter och kontantrelaterade data från tullmyndigheter utgör underlaget för finansunderrättelseenheternas finansiella analyser, vilka därefter överlämnas till brottsbekämpande myndigheter, tillsynsmyndigheter, skattemyndigheter och övriga finansunderrättelseenheter. De används till exempel av brottsbekämpande myndigheter i brottsutredningar. Finansunderrättelseenheternas strategiska analyser av trender och mönster används även i vägledning och feedback till ansvariga enheter för att hjälpa dem att upptäcka mönster inom penningtvätt och finansiering av terrorism.

En rad brister har kunnat konstateras när det gäller hur de tillämpar reglerna och samarbetar med varandra och med andra myndigheter på nationell nivå och inom EU.

På nationell nivå är användningen av mallar för ansvariga enheters rapportering fortfarande begränsad och mallarna är ofta anpassade till specifika företags (t.ex. bankers) behov. Flera finansunderrättelseenheter saknar fortfarande de it-verktyg som krävs för att på ett effektivt sätt kunna bearbeta och analysera informationen.

Finansunderrättelseenheter är skyldiga att ge ansvariga enheter återkoppling på deras rapportering. Sådan återkoppling är dock fortfarande begränsad. Återkopplingen är i stort sett obefintlig när ansvariga enheters rapportering rör en annan medlemsstat. Denna brist på återkoppling innebär att ansvariga enheter inte får de verktyg som de behöver för att anpassa eller inrikta sitt förebyggande arbete.

Det begränsade informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter är ett stort problem med tanke på att en stor del av penningtvätten och finansieringen av terrorism är gränsöverskridande. Även om tullmyndigheterna i EU till exempel regelbundet förser finansunderrättelseenheter med kontantrelaterade uppgifter, får tullmyndigheterna mycket sällan återkoppling om detta, vilket är avgörande för en mer konkret och effektiv riskanalys.

Problem när det gäller funktion och värdskap av FIU.net – dvs. EU:s system för informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter – måste också åtgärdas. Det är ett gammalt it-verktyg och det behövs betydande uppgraderingar av både programvara och hårdvara, samt utveckling av nya funktioner för att underlätta samarbetet.

De flesta misstänkta transaktioner som rapporteras till finansunderrättelseenheter har en gränsöverskridande dimension, men den gemensamma analysen är fortfarande begränsad. Detta leder till ett avbrott i kedjan för identifiering av gränsöverskridande fall. Det behövs en väl utvecklad kapacitet att analysera sådan information i gränsöverskridande sammanhang, i synnerhet med tanke på att penningtvättsärenden blir alltmer komplexa.

Rollen för en samordnings- och stödmekanism på EU-nivå

En samordnings- och stödmekanism på EU-nivå för finansunderrättelseenheter skulle åtgärda dessa brister. Mekanismen skulle ha en ledande roll i samordningen av de nationella finansunderrättelseenheternas arbete. Det handlar om att upptäcka misstänkta transaktioner med en gränsöverskridande dimension, gemensam analys av gränsöverskridande fall, identifiering av trender och faktorer som är relevanta för att bedöma riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism på nationell och överstatlig nivå. Mekanismen bör även anta eller föreslå de genomförandeåtgärder eller standarder som föreskrivs i de mer harmoniserade bestämmelserna i regelverket om finansunderrättelseenheternas rapporteringsskyldigheter och deras egenskaper, verksamhet, samarbete och mallar, samt främja utbildning och kapacitetsuppbyggnad för finansunderrättelseenheter. Mekanismen för samordning och stöd på EU-nivå bör även stärka samarbetet mellan behöriga myndigheter (finansunderrättelseenheter, tillsynsmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter och tull- och skattemyndigheter), både inom länderna och över gränserna, samt med finansunderrättelseenheter från länder utanför EU.

Att bygga upp en mer central kapacitet baserad på it-verktyg som kan upptäcka gränsöverskridande misstänkta transaktioner och underlätta identifieringen av trender skulle vara positivt.

En annan viktig faktor i detta sammanhang är hållbarheten när det gäller FIU.net, som för närvarande handhas av Europol. Det finns ett akut behov av att investera i dess utveckling för att komma till rätta med de nuvarande problem som försvårar informationsutbyte och matchning av data. Med tanke på planerna att flytta den tekniska förvaltningen av systemet från Europol bör en lämplig och ekonomiskt genomförbar lösning identifieras. På kort sikt kommer kommissionen att ta över förvaltningen av FIU.net för att säkerställa systemets fortsatta och avbrottsfria drift⁽²⁷⁾. På längre sikt skulle EU:s samordnings- och stödmekanism kunna få i uppgift att hysa FIU.net eller dess efterföljare. Andra lämpliga lösningar kan övervägas.

Myndighet som ska ansvara för en samordnings- och stödmekanism på EU-nivå

Uppgiften att tillhandahålla en stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheterna beror på vilken roll mekanismen ska ha.

I enlighet med målet att samordnings- och stödmekanismen ska ha en bred roll som innefattar alla de aspekter som analyseras ovan skulle den antingen kunna handhas av ett befintligt EU-organ eller av ett nytt, särskilt organ. Om ett nytt EU-organ inrättas för tillsynsfrågor skulle det även kunna få i uppdra att handha denna mekanism. Det är i detta sammanhang värt att påpeka att tolv finansunderrättelseenheter i EU för närvarande har tillsynsuppgifter för åtminstone den icke-finansiella sektorn, medan vissa av dem har tillsynsuppgifter för alla sektorer.

En snävare roll för samordnings- och stödmekanismen skulle åtgärda en del av de konstaterade bristerna, men inte leda till en effektiv samordnings- och stödmekanism på EU-nivå. Det finns flera tänkbara alternativ under sådana omständigheter. Om uppgifterna till exempel är begränsade till att utfärda förslag till tillsynsstandarder och riktlinjer skulle detta kunna uppnås genom att FIU-plattformen, som för närvarande är en informell kommitté inom kommissionen, omvandlades till en kommitté inom ramen för kommittéförfarandet. Då kan kommissionen anta delegerade akter eller genomförandeakter på grundval av resultaten av denna verksamhet. Ett formellt nätverk av finansunderrättelseenheter med ett eget mandat och egna uppgifter är ett annat alternativ.

Oavsett vilken form samordnings- och stödmekanismen har bör den vara tillräckligt oberoende i fråga om styrning och beslutsprocesser samtidigt som den fungerar som ett nätverk av nationella finansunderrättelseenheter med ett EU-centrum.

Kommissionen kommer under första kvartalet 2021 att lägga fram förslag om inrättande av en samordnings- och stödmekanism på EU-nivå som ska baseras på en grundlig konsekvensbedömning av alternativ i fråga om mekanismens funktioner, verksamhetsområde och struktur. Kommissionen kommer att ta över förvaltningen av FIU.net under fjärde kvartalet 4 2020.

⁽²⁷⁾ Varvid hänsyn ska tas till den berörda informationens art.

VI. Upprätthållandet av EU:s straffrättsliga bestämmelser och informationsutbyte på unionsnivå

Det finns flera rättsakter och institutionella arrangemang som underlättar upprätthållandet av straffrättsliga bestämmelser och informationsutbyte på EU-nivå.

Åtgärder har vidtagits på senare tid för att åtgärda brister i definitionen av och påföljderna för penningtvätt i EU och för att underlätta det rättsliga och polisiära samarbetet ⁽²⁸⁾. Kommissionen kommer att övervaka att de införlivas och genomförs i tid. Användningen av finansiell information för allvarliga brott har också underlättats genom att brottsbekämpande myndigheter fått direkt tillgång till centrala bankkontoregister, samtidigt som samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter, finansunderrättelseenheter och Europol förbättras när det gäller den här typen av allvarliga brott har förbättrats ⁽²⁹⁾. Dessa åtgärder kommer att påskynda brottsutredningar och göra det möjligt för myndigheterna att mer effektivt bekämpa gränsöverskridande brottslighet. En sammankoppling av centrala bankkontoregister inom EU skulle leda till att det går snabbare att få tillgång till finansiell information för brottsbekämpande myndigheter och finansunderrättelseenheter och blir lättare att samarbeta över gränserna och bör under alla omständigheter inbegripa brottsbekämpande myndigheter. En sådan sammankoppling bör betraktas som en prioriterad fråga.

Viktiga standarder för återvinning av ekonomisk vinning av brott har fastställts ⁽³⁰⁾. Kommissionen kommer 2020 att offentliggöra en rapport för att ge en översikt över hur dessa regler tillämpas och föreslå hur rollen för kontoren för återvinning av tillgångar kan förbättras. Nya åtgärder som ska tillämpas från och med december 2020 ⁽³¹⁾ kommer att underlätta återvinning av tillgångar över gränserna och göra det snabbare och enklare att frysa och förverka tillgångar som härrör från brott.

Samtidigt är det också avgörande att bygga upp kapacitet på EU-nivå för att utreda och lagföra ekonomisk brottslighet.

Europol har intensifierat sina insatser för att bekämpa ekonomisk och finansiell brottslighet genom det nyligen inrättade europeiska centrumet för bekämpning av ekonomisk och finansiell brottslighet (*European Economic and Financial Crimes Centre*, EFEC), som bör bli operativt under 2020. EFEC kommer att koncentrera alla kapacitet i fråga om finansunderrättelse och ekobrottsutredning inom en enda enhet i Europol och sträva efter att stärka den operativa effektiviteten, öka den operativa synligheten och förbättrad hantering av relationer med och möjligheter till finansiering från intressenter???. Kommissionen stöder till fullo inrättandet av EFEC och anser att det understryker vikten av finansiella utredningar inom alla de områden av brottslighet där Europol har behörighet.

Kommissionen anser att EFEC skulle vara en naturlig motpart till EU:s stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter och att de två enheterna kan ta fram lösningar för att främja informationsutbytet, särskilt i gränsöverskridande fall.

För att förbättra utredning och lagförande av penningtvätt i hela EU finansierar ⁽³²⁾ kommissionen det operativa nätverket för bekämpning av penningtvätt (*Anti-Money Laundering Operational Network*, Amon), som kopplar samman relevanta brottsbekämpande myndigheter. Nätverket underlättar gränsöverskridande finansiella utredningar och har global räckvidd. Dess arbete bör förstärkas och främjas och nätverket bör få en driftsbudget för att kunna hjälpa till i konkreta fall. Alla EU:s medlemsstater bör ansluta sig till nätverket. Dessutom bör medlemsstaterna fortsätta att använda stödet från Eurojust för att underlätta gränsöverskridande samarbete till stöd för åtal mot penningtvätt. Slutligen kommer Europeiska åklagarmyndigheten, som ska inleda sin verksamhet i slutet av 2020, att vara behörig att utreda och lagföra penningtvättsbrott som är kopplade till brott mot EU:s budget.

Det finns fortfarande utrymme att förbättra och främja informationsutbytet mellan alla behöriga myndigheter (finansunderrättelseenheter, tillsynsmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter och tull- och skattemyndigheter), både inom landet och över gränserna.

För att utnyttja finansunderrättelser på ett bättre sätt bör offentlig-privata partnerskaps roll uppmuntras i den mån det är möjligt med tanke på att typen av information ibland kan begränsa ett utbyte och sådant utbyte måste vara förenligt med dataskyddslagstiftningen. Offentlig-privata partnerskap innebär att information utbyts mellan brottsbekämpande myndigheter, finansunderrättelseenheter och den privata sektorn. Dessa kan ta sig olika former. En del är begränsade till utbyte av information om typologier och trender mellan å ena sidan finansunderrättelseenheter och brottsbekämpande

⁽²⁸⁾ Se fotnot 9.

⁽²⁹⁾ Se fotnot 8.

⁽³⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

⁽³¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1805 av den 14 november 2018 om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande (EUT L 303, 28.11.2018, s. 1).

⁽³²⁾ Medel från Fonden för inre säkerhet (ISF-Police).

myndigheter och å andra sidan ansvariga enheter. Andra består i att brottsbekämpande myndigheter delar med sig av operativ information om misstänkta personer till ansvariga enheter för att deras transaktioner ska kunna övervakas. Allt utbyte av information som omfattar personuppgifter måste ske helt i enlighet med dataskyddslagstiftningen och respektera inblandade myndigheters behörighetsområden.

Finansunderrättelseenheter måste redan nu enligt EU:s regelverk om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism dela med sig av typologier och trender till den privata sektorn. Denna skyldighet kan förtydligas och förbättras för att underlätta vissa typer av offentlig-privata partnerskap och förbättra informationsutbytet. På grund av skillnader mellan medlemsstaternas regelverk och praktiska arrangemang anser kommissionen samtidigt att det är helt nödvändigt med riktlinjer och ett utbyte av god praxis när det gäller offentlig-privata partnerskap i fråga om framför allt antitrustregler, skyddsåtgärder och begränsningar i fråga om uppgiftsskydd och garantier när det gäller grundläggande rättigheter.

Kommissionen kommer att utfärda riktlinjer för offentlig-privata partnerskap före första kvartalet 2021. När det gäller uppgiftsskydds aspekter av offentlig-privata partnerskap kommer kommissionen att överväga möjligheten att begära ett yttrande från Europeiska dataskyddsstyrelsen. Möjligheter att stärka Amon-nätverket och förbättra det inhemska och gränsöverskridande informationsutbytet mellan alla behöriga myndigheter kommer att övervägas.

VII. Stärka den internationella dimensionen av regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Penningtvätt och finansiering av terrorism är globala hot som EU är fast beslutet att bekämpa i samarbete med sina internationella partner. Som global standardsättare har FATF lett kampen mot penningtvätt och finansiering internationellt. Kommissionen bidrar aktivt till FATF:s arbete och är fast besluten att genomföra FATF:s standarder och verka för deras efterlevnad globalt. Den nya övergripande strategi när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism som EU behöver kräver dock att unionen får en starkare roll i fastställandet av sådana internationella standarder.

Kommissionen har för EU:s räkning godkänt det nya FATF-mandatet ⁽³³⁾ och har för avsikt att spela en framträdande roll när det gäller att skärpa globala standarder till en nivå som motsvarar EU:s egna standarder på viktiga områden. Ett exempel är transparens i fråga om verkliga huvudmän, där EU har anammat en ambitiös strategi för att hantera de risker som följer av ogenomskinliga strukturer. Kommissionen kommer på samma sätt aktivt stödja försök att angripa nya, framväxande risker på global nivå. För att lyckas är det viktigt att EU talar med en röst i FATF. Detta kan uppnås genom att kommissionen får i uppdrag att företräda Europeiska unionen i FATF, vilket skulle vara helt i linje med fördragets bestämmelser. Som ett första steg bör en förstärkt samordningsmekanism mellan kommissionen och medlemsstaterna inrättas så att EU:s företrädare framför samordnade ståndpunkter inom FATF.

Ömsesidiga utvärderingar som utförs av FATF bidrar till att öka den globala efterlevnaden av internationella normer, eftersom gruptrycket fortfarande är en viktig drivkraft för förändring. Utvärderingar av EU-medlemsstaternas regelverk bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har hittills inte tagit tillräcklig hänsyn till EU-reglernas överstatliga karaktär. Denna fråga kommer att bli viktigare om nya strukturer införs, till exempel EU-tillsyn av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism och en samordnings- och stödmekanism för finansunderrättelseenheter. Kommissionens mål är att se till att de standarder som tillämpas på EU-nivå bedöms på ett gemensamt sätt. I detta sammanhang skulle det också kunna övervägas om FATF ska bedöma EU:s regler på EU-nivå.

Kommissionen måste också fortsätta att tillämpa en självständig politik gentemot tredjeländer för att skydda EU:s finansiella system. De ansvariga enheterna måste vidta riskreducerande åtgärder baserat på geografiska och andra relevanta riskfaktorer. De är också skyldiga att tillämpa ökad vaksamhet vid transaktioner eller affärsförbindelser som inbegriper länder med strategiska brister i sina regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Enligt femte penningtvättsdirektivet måste kommissionen bygga upp en autonom kapacitet för att identifiera länder som uppvisar sådana strategiska brister ⁽³⁴⁾.

⁽³³⁾ Godkänt av ministrar och företrädare i FATF den 12 april 2019

⁽³⁴⁾ Se <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1581497419034&uri=CELEX:02016R1675-20181022>

Kommissionen kommer att identifiera länder som utgör ett särskilt hot mot unionens finansiella system med hjälp av en autonom metod som tar vederbörlig hänsyn till synergier med FATF:s förfarande för uppförande på förteckningen, en förbättrad dialog med tredjeländer som sker i samarbete med Europeiska utrikestjänsten, och nära samråd med medlemsstaternas experter. Genom denna process, som baseras på den reviderade metoden ⁽³⁵⁾ som offentliggörs samtidigt med denna handlingsplan, involveras kommissionen, som i samarbete med Europeiska utrikestjänsten, ska ha kontakt med tredjeländer i de fall då brister preliminärt identifieras, i syfte att utveckla, när så är möjligt, en handlingsplan för att åtgärda de bristerna. Efter en observationsperiod kommer kommissionen att bedöma vilka framsteg som gjorts i genomförandet av de åtagandena för att kunna slutföra sin bedömning.

EU-förteckningen över högriskredjeländer är ett viktigt verktyg för ansvariga enheter och offentliga myndigheter, men kan också ha effekter utanför regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Kommissionen är fast besluten att övervaka om en sådan förteckning inverkar på beslut om likvärdighet ⁽³⁶⁾ och att säkerställa att lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas i fråga om finansiella instrument i enlighet med artikel 155 i budgetförordningen ⁽³⁷⁾.

De erfarenheter som görs i samband med förfarandet för uppförande på EU-förteckningen och inrättandet av nya funktioner för penningtvätt och finansiering av terrorism på EU-nivå kan leda till att det görs en översyn av strategin rörande risker som tredjeländer utgör. Som FATF-medlem bör kommissionen fortsätta att beakta FATF:s krav på åtgärder för att hantera de risker som tredjeländer utgör – och även fortsättningsvis ha kapacitet att vidta lämpliga åtgärder oberoende av eventuella FATF-krav enligt internationella standarder. I detta sammanhang skulle en tillsynsmyndighet på EU-nivå också kunna bidra till att minska riskerna som tredjeländer utgör genom att ta fram lämpliga riskreducerande åtgärder för ansvariga enheter beroende på bristernas typ och svårighetsgrad. Dessa skulle inbegripa utveckling av mer detaljerade och riskreducerande åtgärder för att ta itu med de risker som andra jurisdiktioners regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utgör. En sådan process kan också kompletteras med en transaktionsbaserad metod, eftersom ingen jurisdiktion är immun mot nya risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. På liknande sätt skulle en samordnings- och stödfunktion för finansunderrättelseenheter kunna utgöra ett värdefullt bidrag när det gäller att identifiera nya trender och risker med tredjeländer – och eventuella problem i det internationella samarbetet.

Som en del av denna uppsättning åtgärder för att hantera externa risker utvecklar kommissionen en teknisk facilitet ⁽³⁸⁾ för att erbjuda tredjeländer tekniskt bistånd för att höja deras kapacitet och ta itu med svagheter i deras inhemska regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. EU är en av de största internationella givarna på det här området och har ett brett diplomatiskt nätverk, och EU kan använda denna kapacitet för att stärka hindren mot penningtvätt och finansiering av terrorism i världen. Handelspolitiken bidrar också till utvecklingen av lämpliga skyddsåtgärder avseende investeringar ⁽³⁹⁾ och handelsflöden. Kommissionen kommer att sträva efter åtaganden från EU:s handelspartner att genomföra insatser för att stärka bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism.

En ny metod för bedömning av högriskredjeländer har offentliggjorts tillsammans med handlingsplanen. Kommissionen kommer att fortsätta arbeta med medlemsländerna och öka sitt deltagande i FATF så att EU kan spela en mer framträdande roll globalt.

VIII. Vägen framåt: en färdplan

Såsom anges i handlingsplanen kommer kommissionen att föreslå flera åtgärder för att stärka regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. En konsekvensbedömning avseende bland annat grundläggande rättigheter, i synnerhet rätten till skydd av personuppgifter, kommer att utarbetas för att bedöma de olika alternativen i fråga om lagändringar.

⁽³⁵⁾ SWD(2020) 99.

⁽³⁶⁾ Se COM(2019) 349 final, 29.7.2019.

⁽³⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽³⁸⁾ *EU Global Facility on Money Laundering and Terrorism Financing*.

⁽³⁹⁾ Se Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79I, 21.3.2019, s. 1).

Åtgärd	Medel	Tidsplan
Effektiv tillämpning av EU:s nuvarande regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.	Överträdelse/rättsliga förfaranden Studie av tillämpningen av fjärde penningtvättsdirektivet 3:e överstatliga riskbedömningen Arbete med sammankoppling av register över verkligt huvudmannaskap Landspecifika rekommendationer/Europeiska planeringsterminen EBA:s nuvarande arbete	Alla pågående åtgärder
Stärka och utveckla det enhetliga EU-regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering.	Lagstiftningsförslag: — identifiera områden som ska omfattas??? av en förordning vid sidan av ett ändrat direktiv — fastställa nya områden som ska regleras på EU-nivå — identifiera nödvändiga ändringar avseende övrig befintlig lagstiftning	1:a kvartalet 2021
Få till stånd en tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på EU-nivå	Lagstiftningsförslag:	1:a kvartalet 2021
Inrätta en stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter	Lagstiftningsförslag: Föra över förvaltningen av FIU.net till kommissionen	1:a kvartalet 2021 4:e kvartalet 2020
Brottsbekämpning och informationsutbyte	Inrättande av EFECC Riktlinjer för offentlig-privata partnerskap och eventuellt yttrande om dataskydd från Europeiska dataskyddsstyrelsen Övervaka införlivandet och genomförandet av direktiven om straffrättsligt samarbete och samarbete kring brottsbekämpning Möjligheter att förbättra det inhemska och gränsöverskridande informationsutbytet mellan alla behöriga myndigheter	2:a kvartalet 2020 1:a kvartalet 2021
Stärka den internationella dimensionen	En förfinad kommissionsmetod för att identifiera högriskredjeländer Delegerade akter	1:a kvartalet 2020 Beroende på vad som är lämpligt (preliminär planering för 2020: 2:a, 3:e och 4:e kvartalet)

Kommissionen välkomnar intressenternas synpunkter på den väg framåt som stakas ut i denna handlingsplan och uppmanar dem att inkomma med bidrag senast den 29 juli 2020 genom att besvara frågeformuläret som finns i "Kom med synpunkter".

ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN FÖR SAMORDNING AV DE SOCIALA TRYGGHETSYSTEMEN GENOMSNITTLIGA KOSTNADER FÖR VÅRDFÖRMÅNER

(2020/C 164/07)

GENOMSNITTLIGA KOSTNADER FÖR VÅRDFÖRMÅNER – 2017

Tillämpning av artikel 64 i förordning (EG) nr 987/2009 ⁽¹⁾

- I. De belopp som ska återbetalas för vårdförmåner utgivna under 2017 till familjemedlemmar som inte är bosatta i samma medlemsstat som den försäkrade personen enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 883/2004 ⁽²⁾ kommer att fastställas på grundval av följande genomsnittliga kostnader:

	Åldersgrupp	Årligen	Netto per månad x = 0,20
Cypern	Under 20 år	335,08 EUR	22,34 EUR
	20–64 år	345,86 EUR	23,06 EUR
	65 år eller äldre	1 457,97 EUR	97,20 EUR
Norge	Under 20 år	21 366,64 NOK	1 424,44 NOK
	20–64 år	37 207,61 NOK	2 480,51 NOK
	65 år eller äldre	125 089,11 NOK	8 339,27 NOK

- II. De belopp som ska återbetalas för vårdförmåner utgivna under 2017 till pensionstagare och deras familjemedlemmar i enlighet med artiklarna 24.1, 25 och 26 i förordning (EG) nr 883/2004 kommer att fastställas på grundval av följande genomsnittliga kostnader:

	Åldersgrupp	Årligen	Netto per månad x = 0,20	Netto per månad x = 0,15 ⁽¹⁾
Cypern	Under 20 år	335,08 EUR	22,34 EUR	23,74 EUR
	20–64 år	345,86 EUR	23,06 EUR	24,50 EUR
	65 år eller äldre	1 457,97 EUR	97,20 EUR	103,27 EUR
Norge	Under 20 år	21 366,64 NOK	1 424,44 NOK	1 513,47 NOK
	20–64 år	37 207,61 NOK	2 480,51 NOK	2 635,54 NOK
	65 år eller äldre	125 089,11 NOK	8 339,27 NOK	8 860,48 NOK

⁽¹⁾ Nedsättningen av det månatliga fasta beloppet ska vara 15 % (x = 0,15) för pensionstagare och deras familjemedlemmar när den behöriga medlemsstaten inte anges i bilaga IV till förordning (EG) nr 883/2004 (enligt artikel 64.3 i förordning (EG) nr 987/2009).

⁽¹⁾ EUT L 284, 30.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 166, 30.4.2004, s. 1.

GENOMSNISSLIGA KOSTNADER FÖR VÅRDFÖRMÅNER – 2018

Tillämpning av artikel 64 i förordning (EG) nr 987/2009

- I. De belopp som ska återbetalas för vårdförmåner utgivna under 2018 till familjemedlemmar som inte är bosatta i samma medlemsstat som den försäkrade personen enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 883/2004 kommer att fastställas på grundval av följande genomsnittliga kostnader:

	Åldersgrupp	Årligen	Netto per månad x = 0,20
Spanien	Under 20 år	579,45 EUR	38,63 EUR
	20–64 år	844,45 EUR	56,30 EUR
	65 år eller äldre	4 540,59 EUR	302,71 EUR

- II. De belopp som ska återbetalas för vårdförmåner utgivna under 2018 till pensionstagare och deras familjemedlemmar i enlighet med artiklarna 24.1, 25 och 26 i förordning (EG) nr 883/2004 kommer att fastställas på grundval av följande genomsnittliga kostnader:

	Åldersgrupp	Årligen	Netto per månad x = 0,20	Netto per månad x = 0,15 ⁽¹⁾
Spanien	Under 20 år	579,45 EUR	38,63 EUR	41,04 EUR
	20–64 år	844,45 EUR	56,30 EUR	59,82 EUR
	65 år eller äldre	4 540,59 EUR	302,71 EUR	321,63 EUR

⁽¹⁾ Nedsättningen av det månatliga fasta beloppet ska vara 15 % (x = 0,15) för pensionstagare och deras familjemedlemmar när den behöriga medlemsstaten inte anges i bilaga IV till förordning (EG) nr 883/2004 (enligt artikel 64.3 i förordning (EG) nr 987/2009).

V

(Yttranden)

ÖVRIGA AKTER

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Offentliggörande av det sammanfattande dokumentet med de ändringar som följer av godkännandet av en mindre ändring i enlighet med artikel 53.2 andra stycket i förordning (EU) nr 1151/2012

(2020/C 164/08)

Europeiska kommissionen har godkänt denna mindre ändring i enlighet med artikel 6.2 tredje stycket i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 664/2014 ⁽¹⁾.

Ansökan om godkännande av den mindre ändringen finns i kommissionens databas eAmbrosia.

SAMMANFATTANDE DOKUMENT

"AIL VIOLET DE CADOURS"

EU-nr: PDO-FR-02103-AM01 – 4.2.2020

SUB (X) SGB ()

1. **Namn**

"Ail violet de Cadours"

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Frankrike

3. **Beskrivning av jordbruksprodukten eller livsmedlet**3.1 *Produkttyp*

Klass 1.6 Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

3.2 *Beskrivning av den produkt för vilken namnet i punkt 1 är tillämpligt*

"Ail violet de Cadours" är en vitlök som säljs torkad. Torrhalten är minst 30 procent. Vitlöken härrör från sorterna Germidour och Valdour, som har skilts från den lokala lila vitlöken.

Det vita skalet har lilafärgade strimmor, i samma färg som bottensatsen av vin.

Vitlöken "Ail violet de Cadours" har en diameter på minst 45 mm, och löken har en rund och regelbunden form. Lökarne säljs hela och väl rengjorda. Yterskalet är helt, utan sprickor. Rötterna är avskurna tätt intill löken och är 2,5 mm eller kortare. Löken, både klyftorna och rotplattan, är fast. För den lök som säljs utan stjälk, är stjälkarna avskurna till en längd på 10–30 mm.

Klyftornas skal är beige med lila strimmor. När klyftan skärs itu är den elfenbensfärgad till crème-färgad inuti.

⁽¹⁾ EUT L 179, 19.6.2014, s. 17.

Den råa vitlöken har en kraftig och skarp vitlöksdoft. Vid tillagning har "Ail violet de Cadours" en typisk vitlöksdoft. Den har en nästintill stark smak och en lång arom. Den har en mjuk konsistens och en svagt söt smak.

För att löken vid saluföring ska vara enhetlig krävs det att den är homogen till färg, form och storlek. Den största löken får vara högst 20 mm större i diameter än den minsta löken.

"Ail violet de Cadours" saluförs med följande egenskaper:

- En fläta bestående av minst nio lökar med stjälk. Vikten är antingen 500 g, 1 kg eller 2 kg, beroende på antalet lökar i flätan och deras storlek.
- Bunt med lökar med stjälk. Minimivikt 8 kg.
- Knippe med lökar med stjälk. Vikt 500 g, 1 kg eller 2 kg.
- Påse à 5 kg, packad för hand, bestående av lökar utan stjälk.
- Bricka som packats för hand, bestående av lökar utan stjälk med en diameter på antingen 60–70 mm, eller mer än 70 mm.
- Korg som packats för hand med lökar utan stjälk med en diameter på 60–80 mm.
- Nät med lökar utan stjälk. Vikt max 1 kg.
- Tråg med lökar utan stjälk. Vikt max 1 kg.

Vitlöken säljs i originalförpackning. Vitlöken kan säljas styckvis endast när den ligger på bricka eller i korg.

3.3 *Foder (endast för produkter av animaliskt ursprung) och råvaror (endast för bearbetade produkter)*

—

3.4 *Särskilda steg i produktionsprocessen som måste äga rum i det avgränsade geografiska området*

Alla steg i produktionen av vitlöken ska äga rum i det avgränsade geografiska området.

3.5 *Särskilda regler för skivning, rivning, förpackning osv. av den produkt som det registrerade namnet avser*

"Ail violet de Cadours" får endast paketeras i det avgränsade geografiska området för att kvaliteten på produkten ska kunna upprätthållas.

Vitlöken "Ail violet de Cadours" förvaras enligt fastställda förhållanden och hanteras så lite som möjligt för att bevara den i gott hygieniskt skick med åtminstone ett oskadat yttre skal.

Lokala aktörer bidrar dessutom med sitt kunnande till de särskilda egenskaperna hos vitlöken "Ail violet de Cadours" genom följande:

- Noga urval av lökar som är homogena till färg, storlek och form.
- Manuell paketering av lökarna för att förhindra att lökarna slås mot varandra när de ska saluföras: Blasten i flätor, buntar och knippen dras åt för att få en fast enhet. Påsar, nät och tråg tillsluts så nära lökarna som möjligt. Lökarna placeras tätt ihop på brickor och i korgar.

3.6 *Särskilda regler för märkning av den produkt som det registrerade namnet avser*

Utöver de uppgifter som krävs enligt reglerna om märkning, innehåller märkningen följande:

- Förpackarens namn.
- Skördeår.
- Det system för identifiering och spårning som används för "Ail violet de Cadours".

Vid förpackning för styckvis försäljning av vitlöken sätts en klisteretikett med texten "Ail violet de Cadours" på varje vitlök.

4. Kort beskrivning av det geografiska området

Det geografiska området ligger på gränsen mellan departementen Haute-Garonne, Gers och Tarn-et-Garonne.

Departementet Haute-Garonne: Bellegarde-Sainte-Marie, Belleserre, Bragayrac, Brignemont, Cabanac-Séguenville, Cadours, Le Castéra, Caubiac, Cox, Drudas, Empeaux, Garac, Le Grès, Lagraulet-Saint-Nicolas, Laréole, Lasserre, Menville, Mérenvielle, Pelleport, Pradère-les-Bourguets, Puysségur, Saint-Thomas, Sainte-Livrade, Thil, Vignaux.

Departementet Tarn-et-Garonne: Auterive, Beaumont-de-Lomagne, Beaupuy, Bouillac, Le Causé, Escazeaux, Faudoas, Gariès, Goas, Marignac, Maubec, Sérignac.

Departementet Gers: Ansan, Ardizas, Aubiet, Augnac, Auradé, Aurimont, Avensac, Bajonnette, Beaupuy, Bédéchan, Bézéril, Blanquefort, Castillon-Savès, Catonvielle, Cazaux-Savès, Clermont-Savès, Cologne, Encausse, Endoufielle, Escorneboeuf, Estramiac, Frégouville, Gimont, Giscaro, Homps, L'Isle-Arné, L'Isle-Jourdain, Juilles, Labastide-Savès, Labrihe, Lahas, Lias, Mansempuy, Maravat, Marestaing, Maurens, Mauvezin, Monbrun, Monferran-Savès, Monfort, Montiron, Noilhan, Pessoulens, Pompiac, Puycasquier, Razengues, Roquelaure-Saint-Aubin, Saint-André, Saint-Antonin, Saint-Brès, Saint-Caprais, Saint-Cricq, Saint-Georges, Saint-Germier, Saint-Orens, Saint-Sauvy, Sainte-Anne, Sainte-Gemme, Sainte-Marie, Sarrant, Ségoufielle, Séremputy, Seysses-Savès, Sirac, Solomiac, Thoux, Tirent-Pontejac, Touget, Turrenquets.

5. Samband med det geografiska området

Sambandet mellan "Ail violet de Cadours" och området består i att lokala sorter används som är väl anpassade till klimatet, jordmånen och topografin i det geografiska området. Det är dessa som ger produkten dess särskilda egenskaper (den lila färgen samt lökarnas storlek och regelbundna form). Inom det geografiska området finns det också mycket kunskap om hur man odlar denna vitlök. Det är alla dessa egenskaper som gett vitlöken ett gott rykte.

Specifika uppgifter om det geografiska området

Naturliga faktorer

Området där "Ail violet de Cadours" produceras ligger i regionen Midi-Pyrénées, mellan Haute-Garonne, Gers och Tarn-et-Garonne, och kännetecknas av ett särskilt klimat som under vintern och våren påverkas av Atlanten och under sommaren och framför allt hösten av Medelhavet. Vintern är relativt kort och mild. Våren karaktäriseras av höga och jämna temperaturer och riklig nederbörd, som är som rikligast i maj. Sommaren är varm och torr. Hösten är relativt mild och regnfattig. I området blåser en varm och torr sydostlig vind (autanvinden) som är vanligast under sommaren och hösten.

Landskapet i området är måttligt kuperat. Jordmånen, som har utvecklats i oligocen och miocen molass, består av mörk och kalkmörk med hög lerhalt (minst 30 procent) och god vattentillgång. Både lutningen på marken och dess struktur ger dessutom en god naturlig dränering.

Mänskliga faktorer

Vitlöken, som ursprungligen kommer från Orienten, kom troligen till regionen under de första århundradena av den romerska koloniseringen.

Saluföringen av vitlöken utvecklades successivt, och så småningom infördes en särskild veckomarknad för den lila vitlöken. Marknaden hålls fortfarande i Cahors varje onsdag från mitten av juli till mitten av december.

Kunnandet hos producenterna av "Ail violet de Cadours" visar sig i allt från odling till hantering.

Sorterna Germidour och Valdour har skilts från den lokala sorten av lila vitlök. De infördes i den officiella sortlistan 1991 respektive 2006. Dessa sorter kännetecknas framför allt av en kort dvala och tidig grodd, avsaknad av hård blomstjälk, stor lök och vitt skal med lila strimor.

Vitlöken planteras under hösten, från mitten av oktober till mitten av december, i jord där ingen lök har vuxit på tre år, och där heller ingen majs eller sorghum har vuxit under föregående år. Kväve, fosfor och kalium tillsätts beroende på om det behövs för odlingen och i vilken grad detta redan finns i marken.

Vitlöken skördas när den är mogen.

Under den följande torkningen försvinner minst 20 procent vätska från den skördade lökens massa.

Lantbruken i det geografiska området har små till medelstora odlingar. De har blandodlingar med framför allt spannmålsodling, och produktionen av vitlök är ett komplement som ger stort mervärde. Att familjemedlemmarna kan arbeta i odlingarna har gjort det möjligt att utveckla vitlöksodlingen.

För att få en väl rengjord och paketerad vitlök utförs många moment fortfarande för hand: skadat yttre skal tas bort samtidigt som minst ett rent och helt skal bevaras, rötterna skärs bort och vitlöken förbereds på olika sätt för att kunna saluföras som "Ail violet de Cadours". Det krävs särskilt kunnande för de här momenten. Dessutom sker en noggrann manuell sortering av löken utifrån storlek, form och färg för att få till stånd ett enhetligt utseende.

Produktens särskilda egenskaper

"Ail violet de Cadours" är en torkad vitlök. I första hand kännetecknas den av de lila strimmorna på det yttre skalet. Löken är stor, 45 mm eller mer, och har en regelbunden slät form, det vill säga att klyftorna inte är synliga (minst ett av de yttre skalen är helt). Rötterna skärs av tätt intill löken.

"Ail violet de Cadours" har karaktäristiskt utseende, doft och smak, och skiljer sig markant från en torkad lila vitlök av sorten Germidour som odlas utanför det geografiska området. "Ail violet de Cadours" skiljer sig till utseendet från annan vitlök genom att löken är större, mer lila och har en mer regelbunden form. Doften skiljer sig från annan vitlök genom att den har en intensivare vitlöksdoft och stark doft. Vid tillagning har "Ail violet de Cadours" en mer intensiv och starkare smak.

Löken, både klyftorna och rotplattan, är fast. Från skörd till saluföring håller den ett gott hygieniskt skick.

Vid försäljning har "Ail violet de Cadours" lökar som är homogena till storlek, form och färg.

När "Ail violet de Cadours" säljs med blast, har presentationen en viss fasthet beroende på hur hårt blasten sitter mellan lökarna. När "Ail violet de Cadours" säljs utan blast, placeras löken tätt ihop i förpackningen.

Orsakssamband

I produktionsområdet finns alla förutsättningar som har påverkat utvecklingen av "Ail violet de Cadours".

"Ail violet de Cadours" kännetecknas framför allt av sin färg. Färgen härrör från lokala sorter med lila strimmor på de yttre skalen, vilket beror på att vitlöken odlas i lerhaltig jord och på den rikliga nederbörden i maj. Att "Ail violet de Cadours" odlas i lerrik jord, med god vattentillgång, bidrar till att löken får en regelbunden form. Den måttliga gödningen gör att löken inte spricker, och "Ail violet de Cadours" har minst ett yttre skal som är helt.

Det är dessutom under den grundläggande fysiologiska fasen, vid lökbildningen, som plantan behöver mest vatten. Det är en snabb tillväxtfas som har direkt inverkan på lökens storlek och uppbyggnad samt den lila färgen. I maj är nederbörden som störst och den täcker plantans behov av vatten och mineraler under den här viktiga fasen. Detta gör att löken får egenskaperna hos "Ail violet de Cadours", dvs. lök med en diameter på 45 mm eller mer, rund och regelbunden form samt lila färgsättning.

Fastheten hos löken "Ail violet de Cadours" beror på att den hanteras så att lökarna inte slås mot varandra. Dessutom har den korta försäljningstid som slutar innan groddar hinner bildas.

Vitlökens goda hygieniska skick är en konsekvens av flera faktorer:

- Genom växelbruk och plantering i naturligt väl-dränerad jord begränsas spridningen av spörväxtsjukdomar och bakteriesjukdomar i jorden.
- Fastställda datum för plantering och begränsad gödning begränsar spridningen av dessa sjukdomar under odlingsperioden.
- Vitlöken skördas när den är mogen för att sedan torkas. Vidare bidrar autanvinden till att bevara vitlöken.

Användningen av vitlökssorter utan hård blomstjälk gör att "Ail violet de Cadours" kan saluföras med blast i form av flätor, buntar och knippen.

"Ail violet de Cadours" kännetecknas av den försiktiga manuella skalningen där man ser till att skalet är helt och att rotplattan skärs av tätt intill löken. Alla manuella moment gör att vitlöken kan säljas på ett enhetligt sätt med lökar som är homogena till storlek, form och färg. Det traditionella kunnandet hos producenterna, som även omfattar hanteringen av produkten, lyfter och bevarar kvaliteten hos "Ail violet de Cadours".

Tillsammans bidrar de faktorer som beskriver produktionsområdet samt de naturliga och mänskliga faktorerna till den specifika karaktären hos "Ail violet de Cadours".

Hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen

(artikel 6.1 andra stycket i genomförandeförordningen)

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-b9eb2879-fbef-4c10-a287-c0d23d8ef13f

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV